

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.06 109. ÅRGANG 18.04.23 - 15.08.23

GUTTER TRENER IKKE — HVORFOR?

Musikk for både lesing og avbrekk 42 | Hvordan oppfører folk seg på lesesal? 15 | Behov for å felle en tåre? Vi har funnet Trondheims beste steder å gråte 40

GRATIS

Sjekk oss ut på nett!

6
CHAT GPT – HVA SKJER MED EKSAMEN?: Chat GPT kan lede til færre hjemmeeksamener allerede ved neste semester.

18
SIT OPPLEVER ØKT PÅGANG FRA STUDENTER MED SPISEFORSTYRRELSER: – Jeg har inntrykk av at andre samskipnader og psykiatriske sentre ser det samme mønsteret.

36
SIT SMÅBORGERBRYLLUP PÅ KNAUS: Et hundre år gammelt teaterstykket får ny drakt i Samfundets Interne Teaters oppsetning.

46
GUIDE TIL FESTIVALSOMMEREN: Sommer og sol går hånd i hånd med festival. Vi har funnet de beste du bør sjekke ut.

[LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO](#)

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Ingeborg Hågensen
– Tlf: 415 69 756
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Kristoffer Benjamin Løge Hedman
– Tlf: 482 33 023
avisredaktor@studentmediene.no

Bendik Brodshaug
– Tlf: 468 47 347
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR STUDENTMEDIENE I TRONDHEIM AS
Trym Håkon Sundby
– Tlf: 905 38 312
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Andreas Jensen
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Sara Heilmann
– Tlf: 919 91 626
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Rohit Balasubramaniam
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
nyhetsredaktor@studentmediene.no

DEBATTREDAKTØR
Amanda Hytten Bjerknes
debattredaktor@studentmediene.no

AKTUALITETSREDAKTØR
Ayne Kifle Assefa Aalen
aktualitetsredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Helge Isdal
kulturredaktor@studentmediene.no

FOKUSREDAKTØR
Astrid Lie Sætøberget
fokusredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Even Kaushik
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Øyvind Sivertsen
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISKSJEF
Julia Høgbrenna Gabrielsen
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Victoria Lillejord Stenshøgen
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Andrea Barland (sjef), Amanda Hytten Bjerknes, Benedikt Erikstad Javorovic, Cecilie Bjørnsdøtter Raustein, Erlend Gylver, Margret Meek, Marthe Bjerva, Hallstein Rastad

GRAFIKERE
Emma Shang Hansen
Ingrid Kvernevik Knudsen
Jenny Stav
Eline Essén

KORREKTUR
Cecilie Bjørnsdøtter Raustein (sjef)

FORSIDE
Jonatan Norbye

TIPS OSS!
tips@studentmediene.no

ANNONSERE?
salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studentersamfundet i Trondheim, som står uten redaksjonelt ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

Spontan Sommer og skolefri-allsang

BIG DEAL

BUNNPRIS

PARTIVARE

39,-

FOLKETS KYLLINGKLUBBER
1,2 kg frys pr. pk

BRETTSALG

24 bokser for
99,-
4,- pr. boks

POWERKING ENERGIDRIKK BRETTSALG
24 x 250 ml + pant
16.50 /L

PARTIVARE

6 pk for
49,-
8,- pr. stk

GO' MORGEN YOGHURT VANILJE OG
SKOGSBÆR
6 x 190 g pr. pk
42.98 /KG

PARTIVARE

9 pk for
109,-
12,- pr. stk

BILLYS PAN PIZZA
9 original x 170 g pr. pk
71.24 /KG

BIG PACK

89⁹⁰
+ pant

PEPSI MAX OG SOLO SUPER
0.33 l x 16 bx + pant
17.03 /L

35,-

AVOCADO I NETT
500 g pr. nett

PARTIVARE

30,-
x4

NEW ENERGY
140 g multipack pr. pk
214.29 /KG

5 for
100,-

SJOKOKRØNSJ, PEANØTTKULER OG VINGUMMI
Fra 200 g

Tilbudene gjelder t.o.m. 23. april. Gjelder kun private husholdninger. Forbehold om prisendringer, trykkfeil og utsolgte varer.

* Utvalget kan variere fra butikk til butikk

LEDER

Ingeborg Hågensen
REDAKTØR I UNDER DUSKEN

NTNU må vise at de tar studentene på alvor

ILLUSTRASJON:
Tallak Lie

I 2021 skrev Under Dusken på lederplass om at «Under Dusken trenger studenter som tør å si hva de mener». Dette er fortsatt svært relevant i dag. Vi opplever at mange studenter generelt er redde for å snakke med oss, men særlig når det kommer til å belyse kritikkverdige forhold ved NTNU. Vår erfaring er at NTNU bidrar til å bygge opp under denne frykten.

For et års tid siden måtte studenter som skulle på studietur til Caen signere et skjema hvor ett av punktene spesifiserte at studentene ikke fikk lov til å uttale seg til pressen, og at pressen heller skulle henvises til instituttet. Å skrive under på dette dokumentet var en forutsetning for at studentene skulle få reise på studieturen. Instituttet valgte riktignok å endre ordlyden i dokumentet etter å ha vært i kontakt med Under Dusken, men det at instituttet så ut til å legge føringer for hva studentene fikk lov til å si om egen studiesituasjon til media, gir uheldige signaler som legger en demper på debatten.

Nylig publiserte Under Dusken en sak som belyste forhold knyttet til dårlige kvinnesyn på filosofistudiet. I

forbindelse med denne saken var det flere kvinnelige studenter som ikke turte å stå frem og fortelle om ukulturen da de var redde for negative konsekvenser fra universitetet. Det er viktig å anerkjenne at mange studenter føler på en frykt for å uttale seg offentlig, og dette er noe NTNU er nødt til å ta på alvor. Vi kan ikke ha en offentlig utdanningsinstitusjon med studenter som ikke uttaler seg om kritikkverdige forhold på studiestedet sitt, nettopp fordi de er redde for at dette skal få konsekvenser.

I mange tilfeller ønsker faktisk studentene å fortelle om erfaringene sine, så lenge de får være anonyme. Dette fordi de er redde for at uttalelsene vil gå ut over karakterer eller hvordan forelesere eller instituttet ser på dem dersom de står frem med fullt navn om kritikkverdige forhold ved studiestedet.

Som avis er jobben vår å avdekke kritikkverdige forhold, og som studentavis har vi et spesielt ansvar å rette søkelyset mot ting som ikke fungerer i hverdagen til studentene. For at vi som presse skal kunne gjøre nettopp det, er

vi avhengige av at studentene tør å komme til oss og uttale seg om ting de opplever. Da er det også viktig at de blir møtt med støtte fra NTNU, og at universitetet anerkjenner studentenes opplevelser som legitime.

For at NTNU skal være en trygg og velfungerende institusjon, er det essensielt at studentene tør å stå frem, og at NTNU signaliserer at kritikken vil bli møtt på en konstruktiv måte i alle ledd. Vi er alle tjent med en saklig og fornuftig debatt.

Kunstig intelligens fører til at eksamen må endres:

– Vi trenger en ny diskusjon om vurderingsformer

Chat GPT har tatt den akademiske verden med storm. Professor ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap er sikker på at det vil føre til færre hjemmeeksamener.

TEKST: Astrid Lie Sætaberget og Ingrid Ekern

Utfordringene rundt Chat GPT og kunstig intelligens har for alvor blitt satt på dagsordenen ved universiteter landet over.

I november i fjor uttalte IKT-professor Robin T. Bye ved NTNU til Under Dusken at kunstig intelligens ikke klarer å forstå det som ligger mellom linjene. Å kunne tenke kritisk og se mellom linjene er en stor del av akademia, og det er noe som kan vippe kraftig opp eller ned på en eksamen. Nå ser likevel Institutt for sosiologi og statsvitenskap på alternative måter

å utforme eksamen på for å hindre at oppgaver blir skrevet av kunstig intelligens.

Johan Fredrik Rye er instituttleder for Institutt for sosiologi og statsvitenskap. Han synes kunstig intelligens er både spennende og utfordrende for høyere utdanning, men betegner seg selv som en grunnleggende «teknologipositivist» i møte med ny teknologi.

– Det kommer til å påvirke samfunnet på måter vi enda ikke er klar over. Det kommer til å gi masse nye muligheter, så derfor er det viktig

å henge med i utviklingen, slik at det kommer samfunnet til gode, sier han.

Rye mener det er viktig at NTNU ligger i front i utviklingen av kunstig intelligens slik at mulighetene som ligger i teknologien, blir hentet frem. Samtidig er han tydelig på at fremveksten av programmer som Chat GPT fører til at eksamen slik den er i dag, muligens må endres.

– Chat GPT er god på å gjengi fakta, men det er studentene som er gode på å gjengi faktaen på en kritisk og kreativ måte.

Brukes i undervisning

Melanie Magin er professor i medie-sosiologi ved Instituttet for sosiologi og statsvitenskap. Hun er også positiv til bruk av kunstig intelligens i undervisningssammenheng.

– Man kan for eksempel få Chat GPT til å skrive om et konsept, en teori eller lignende, og så kan studentene vurdere om det som blir skrevet, er bra eller dårlig. Det går også an å lage en tekst med Chat GPT som studentene må forbedre.

I den sammenheng mener Magin at det kan være gunstig å benytte Chat GPT, sett at man ikke bare kopierer og limer fra tjenesten.

– Så lenge man aktivt bruker det som en ressurs, er jeg ikke imot den. Men dette bør ikke føre til at studenter kun bruker Chat GPT; vi må heller diskutere med studentene hvordan det kan brukes på en god måte og hva det ikke skal brukes til.

Et verktøy i studiehverdagen

Malin Høgsand Leirvåg går andre året på en bachelor i statsvitenskap. I tillegg er hun tillitsvalgt ved Institutt for sosiologi og statsvitenskap. Hun forteller at de tillitsvalgte diskuterer utfordringene rundt Chat GPT i studentrådsmøter, men at hun representerer seg selv som student i dette intervjuet.

– Akademia må lære seg å bruke kunstig intelligens som et verktøy. Juks skal aldri være lov, men akkurat som en kalkulator kan Chat GPT brukes som et verktøy. Den vanskelige diskusjonen er bare hvordan det skal brukes, sier Leirvåg.

Hun har selv testet ut Chat GPT som et verktøy i studiehverdagen.

– Jeg har prøvd å bruke det til å oppsummere artikler på pensum, men jeg fikk ikke helt det jeg var ute etter. Og så har jeg testet det til å lage morsomme titler til semesteroppgaven.

– *Hvordan gikk det, da?*

– Det funket ikke så bra, det heller. Den lagde en tittel jeg allerede hadde skrevet.

NTNU må handle raskt

Leirvåg opplever at flere av hennes medstudenter bruker Chat GPT som en slags søkemotor eller som hjelp til begrepsavklaring.

– Det er ikke alltid man forstår engelske uttrykk, for eksempel. I tillegg kan enkelte begrep være forklart på en vanskelig måte. Da er Chat GPT et verktøy som kan gjøre det enklere å forstå, sier hun.

Hun tror det ville vært positivt om universitetet arrangerte kurs i hvordan Chat GPT kan brukes på en god måte.

– Å etablere slike kurs er en langvarig prosess, men her er NTNU nødt til å handle raskt. Chat GPT har virkelig kommet for å bli.

Tilpasninger til neste semester

I forkant av årets eksamensperiode har instituttet hatt personalseminar og oppfordret faglærerne til å ta høyde for problematikken Chat GPT fører med seg, når de lager eksamensoppgavene.

– De ansatte må bli enda flinkere på å be studentene om å bruke teori samt å anvende den kritisk. Jeg tror

TEKNOLOGIOPTIMIST: Rye mener Chat GPT åpner for mange muligheter. FOTO: NTNU

det blir bedre eksamensoppgaver ved å oppfordre til enda mer kritisk tenkning og bruk av konkrete caser, selv om det kanskje blir litt vanskeligere, sier instituttlederen.

Årets eksamener ved NTNU vil følge studieplanen, men til neste semester åpnes det for tilpasninger og andre eksamensformer. Konkret hva dette innebærer, er usikkert.

– Vi må finne nye eksamensformer som gir studentene mulighet til å vise kritisk og selvstendig tenkning, men vi har ikke kommet til en konklusjon når det gjelder hvordan dette kan gjøres. Blant annet vil vi vurdere færre hjemmeeksamener til fordel for eksamener i mer kontrollerte omgivelser, sier han.

Universitetet har opprettet en egen nettside for faglærere med tips til oppgavesett som ikke lar seg løse av kunstig intelligens alene.

Blant tipsene er blant annet å lage oppgaver som krever inngående kjennskap til pensum samt bruk av caser og metarefleksjon på eksamener der studentene ikke er anonyme. →

VURDERING: Magin ønsker å benytte andre mer kreative vurderingsformer enn skriftlig eksamen.
FOTO: Pia Arntsen

Chat GPT får C eller D

Magin forteller at hun i sine emner tilpasser eksamensform til hva som passer de ulike emnene best.

– Jeg har vanligvis skoleeksamener i mine bacheloremner da det tvinger studentene til å lese og se på alt som emnet skal dekke, forteller hun.

Magin er likevel klar på at dette ikke kan være den eneste vurderingsformen.

– Studenter har ulike styrker og svakheter, så noen eksamensformer vil være mer tilpasset til enkelte enn andre. Det er derfor det er så viktig med forskjellige vurderingsformer.

Når det gjelder Chat GPT og hjemmeeksamen, forteller hun at det har vært en diskusjon på instituttet. Tjenesten har ifølge Magin fortsatt begrensninger i samfunnsvitenskapen, men den fungerer godt for en middels karakter.

– Jeg har selv prøvd ut Chat GPT med skoleeksamener fra det ene bachelorfaget mitt, og der var det noen oppgaver der tjenesten fungerte overraskende godt. Besvarelsen hadde ikke

fått A eller B, men den fungerte for å få en C eller D.

Hun forklarer at Chat GPT fungerer utmerket med eksamensoppgaver der man skal forklare et konsept. Det som ikke fungerer, er når man må bruke et konsept eller en teori for å diskutere en aktuell hendelse.

– Å be studenten om å anvende teori i oppgaven er en god måte å teste dem på, da det er noe Chat GPT ikke klarer. Med slike oppgaver kan det fortsatt fungere med hjemmeeksamen, forteller hun.

Skeptisk til flere skoleeksamener

Likevel vil det ikke være mulig å lagre KI-sikre oppgaver i alle emner. Magin er sikker på at Chat GPT vil lede til færre hjemmeeksamener. Det er da sannsynlig at antall skoleeksamener vil øke, noe hun stiller seg skeptisk til.

– Det finnes noen som mener at vi må ha flere skoleeksamener, men det synes jeg egentlig ikke.

Magin foreslår derimot å oftere ha muntlig eksamen eller andre former for vurdering som å lage en forklaringsvideo eller gjennomføre et forskningsprosjekt. Dette vil ifølge henne tvinge studenter til å være mer aktive i studiene.

– Ideelt sett bør man ha forskjellige vurderingsformer gjennom hele studieløpet, mener hun.

Hun er likevel klar på at slike typer vurderingsformer kan by på andre utfordringer.

– Det tar allerede mye tid å lage både hjemmeeksamen og skriftlig eksamen, så om vi går bort fra dette til fordel for mer kreative løsninger, vil det kreve mye av oss forelesere.

I tillegg forteller Magin at å endre vurderingsform også vil kreve mer økonomiske ressurser.

– Det kan være at skoleeksamen derfor blir den letteste løsningen på Chat GPT-problematikken, men jeg ønsker heller en større diskusjon rundt hvordan man skal vurdere studenten.

Magin hevder at universiteter og regjeringen må se at foreleserne trenger mer ressurser til rådighet.

– Det handler om hva vi fokuserer på i debatten, og jeg mener at vi uavhengig av Chat GPT trenger en diskusjon om hvordan man kan vurdere på en best mulig måte.

Mange studenter foretrekker hjemmeeksamen

Leirvåg er kritisk til at nåværende hjemmeeksamener kan bli gjort om til skoleeksamener. Hun tror det kan føre til utfordringer både med logistikk rundt eksamen og for studentenes læringsutbytte.

Selv om hva slags eksamensform studentene foretrekker, er subjektivt, opplever Leirvåg at mange studenter foretrekker hjemmeeksamen.

– Man kan prestere over lengre tid og er ikke avhengig av dagsformen. Med tanke på logistikken kan det

være vanskelig å finne plass til alle hvis mange eksamener blir omgjort fra hjemmeeksamen til skoleeksamen i et eget lokale. Kanskje det fører til at eksamensperioden blir lengre, spekulerer hun.

Likevel er hun ikke utelukkende negativ til at den nåværende formen på hjemmeeksamen kan bli endret. Andre vurderingsformer som muntlig eksamen eller forskningsprosjekter der man henter inn data selv, tror hun kan være en fin løsning.

– Læring er uansett det som skal stå i fokus. Endringsprosesser på universitetet er dynamiske og blir nøye gjennomgått, så jeg tror andre eventuelle løsninger kommer til å gjøre eksamen mer utfordrende, sier hun.

Har tillit til studentene

I dag regnes bruk av kunstig intelligens for å løse en eksamensoppgave som juks. Rye sin oppfatning er at dette er noe studentene er bevisste på.

– Det å jukse på eksamen er veldig alvorlig. Kanskje juksemulighetene

NTNU MÅ HANDLE RASKT: Leirvåg er sikker på at Chat GPT har kommet for å bli.
FOTO: Ingrid Helmersen

har økt, men det er uansett en dårlig studiestrategi å bli en akademisk jukse-maker. Jeg tror de aller fleste studenter vil la være å jukse, selv om det finnes muligheter.

Det er ikke lenge siden problematikken rundt eksamen og Chat GPT for alvor ble en diskusjon for universiteter landet over. Derfor har ikke NTNU en klar plan for hvordan utfordringene skal løses. Likevel er Rye optimistisk.

– Dette er et løsbart problem hvor resultatet kan bli veldig bra. Derfor er det viktig at fagmiljøene, vitenskapelige ansatte og studentene samarbeider for å finne en løsning som fungerer, sier han.

Chat GPT og kunstig intelligens fortsetter å utvikle seg i et raskt tempo. Instituttlederen tror imidlertid ikke at vi går mot en fremtid der målet om å lære opp studenter i kritisk og selvstendig tenkning vil forsvinne.

– Kunstig intelligens er egentlig maskinlæring, så på noen måter kan man argumentere for at det ikke er intelligens. Intelligens er noe mer menneskelig, avslutter han. **UD**

Hvor mange må vi være for at dere tror oss?

I utgangspunktet virker det ubalansert at det er flest menn som har fått uttale seg i saken om sexisme på Institutt for filosofi, men som vanlig er det vel menn som vet best hvordan kvinner har det.

JOHANNE HAUGE
GJERLAND
Student ved Institutt for
filosofi

KATRINE VESTRE
Student ved Institutt for
filosofi

Thea Johansen, Maren Brunes og Silje-Marie Normann har også bidratt med innlegget.
ILLUSTRASJON: Vilde Heyerdahl Roland

I de to siste utgavene av Under Dusken har det blitt publisert artikler om en kvinnefiendtlig ukultur på filosofi-studiet ved NTNU. I den første saken fortalte studentene Jo Utgaard og Johanne Hauge Gjerland at de ser på ukulturen som et problem, mens student Are Cold i neste sak delte at han ikke kjenner seg igjen i disse påstandene. I begge tekstene kommenterer instituttleder Heine Alexander Holmen studentenes påstander.

Vi er kvinnelige filosofistudenter som reagerer sterkt på at UD har invitert tre menn og bare én kvinne til å uttale seg om en ukultur som er spesielt krevende for kvinnelige studenter. Som om mannen har større troverdighet i en sak som handler om hvordan kvinnene har det.

Cold gjør i den andre saken et poeng ut av at sexisme er et generelt problem i akademia og «på ingen måte unikt for filosofi». For det første er denne påstanden helt uholdbar. Forskning fra blant annet Universitetet i Tromsø viser at sexisme er et særskilt problem for filosofi mange steder i verden. For det andre er Colds argument lite relevant og av typen «whataboutism». At sexisme er et problem ellers i akademia, er viktig, men det er ikke en berettigelse av ukulturen på filosofi. Vi er kvinnelige studenter ved Institutt for filosofi, det er her vi opplever en ukultur, og da er det her vi må ta opp vår kamp.

Cold adresserer en hendelse der en kvinnelig student ved instituttet opplevde å ikke bli hørt av sine mannlige medstudenter. Til tross for at han

ikke kjenner til hendelsen selv, tar han seg friheten til å konkludere med at det ikke var fordi hun var kvinne at hun ble oversett og usynliggjort. Han antar, uten grunn, at «argumentene rett og slett ikke var gode nok» og oppfordrer til å erkjenne at når man ikke oppnår tilstrekkelig anerkjennelse, er det fordi ens egen karakter ikke presterer tilfredsstillende.

Det er fint å høre at Cold ikke tenker på kjønn når han er argumentativt engasjert, men grunnen til at vi sier at IFR har en kvinnefiendtlig ukultur, er nettopp at vårt kjønn rutinemessig henger sammen med hvordan vi mottas i diskusjoner og i timene. Og det handler om mer enn argumentene vi fremsetter. Standarden for at vi oppnår tilstrekkelig anerkjennelse er høyere enn den er for mennene. Når en stor del av kvinnene på instituttet kjenner på å bli oversett, virker det som Cold insinuerer at kvinnene på instituttet generelt er dårlige til å argumentere. Den er grei, Cold!

I artikkelen brukes Colds rolle som sosialansvarlig til å styrke hans legitimitet. Vi synes heller det er illevarslende at en sosialansvarlig benekter at det sosiale miljøet lider og tar initiativ til å offentlig og i media bagatellisere de vonde erfaringene.

Vi har snakket med masterstudent Kine Fjeldheim som kommer med et viktig poeng angående universitetets ansvar: «Et stort konkret problem, som universitetet står til ansvar å gjøre noe med, er at filosofi dyrker kvinnefiendtlige holdninger. Filosofi-studiet skaper ikke nødvendigvis disse ekstreme holdningene, selv om dette noen ganger er tilfellet. Studenter som ikke tar oppgjør med sine ubevisste biaser blir ikke dannede, lærer ikke god diskurs og går ut av universitetet med bachelorgrader og mastergrader i filosofi uten å ha redskapene de skal tilegne seg for å kunne ha en informert og produktiv samtale om aktuelle tema som kjønn, identitet og seksualitet. Studenter med slike holdninger blir

sviktet av universitetet, og kvinnene på studiet må tåle hardt vær som en konsekvens. Er det rart kvinner mister respekt og motivasjon for større deler av eget fagfelt når dette er individene de skal dele grad og potensiell arbeidsplass med?»

Instituttleder Holmen nevner Simone de Beauvoir. Han sier at «den store feministiske filosofen har jo sider ved seg som ikke tåler dagens lys». Hva da? Her vet vi ikke hva du snakker om, Heine, og vi synes du burde hatt respekt nok til å komme med eksempler, dersom det finnes noen, slik som du gjør med Immanuel Kant og Georg Hegel. Beauvoir er uansett et dårlig eksempel å trekke frem da poenget vårt er at hun *ikke* er på pensum i filosofihistorie, selv om du sier at det ikke er noen som sier at hun ikke skal undervises.

Vi er fullt klar over at det kan være kvinner på instituttet som på samme måte som Cold og Higgs ikke deler vår opplevelse. Til dere sier vi gratulerer, men vi er dessverre

ikke så heldige. På kvinnedagen i 2003 var tidligere statsminister Gro Harlem Brundtland og forretningskvinne Celina Midelfart gjester på talkshowet til Fredrik Skavlan. Der sa Midelfart at hun ikke var feminist ettersom hun aldri har opplevd diskriminering. Til det svarte Brundtland at «Jeg ble heller aldri diskriminert, men da jeg var 15, skjønte jeg at andre kvinner ble det. Da ble jeg feminist». Vi håper våre medstudenter kan følge Brundtlands eksempel i denne saken.

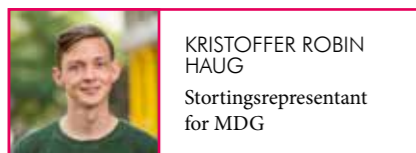
At diskusjonen fører til polarisering, kan godt hende, men vi tror det avhenger veldig av hvordan kritikken blir mottatt. Håpet vårt er at alle lytter og tar opplevelsene våre på alvor og ideelt sett prøver å være en del av løsningen heller enn å fokusere på å forsvare sin egen eller andres uskyld. For hvor langt kommer en egentlig med det? Vi bryr oss mindre om folk innerst inne er *ekte* sexister og mer om hvordan vi kan trives sammen på instituttet.

Stopp studieavgiften for internasjonale studenter

Ola Borten Moe, det er ingen skam å snu. Selv om det kanskje ikke er noe du er så god på, hadde hele universitets- og høyskolesektoren satt pris på det.

MAGNUS DYBDAHL
Leder av
Grønne Studenter

KRISTOFFER ROBIN HAUG
Storingsrepresentant
for MDG

Fredag 24. mars kom regjeringen med et lovforslag om skolepenger for internasjonale studenter, noe som strider mot en lang tradisjon for gratis høyere utdanning i Norge. Dette forslaget åpner opp for å rokke ved gratisprinsippet og vil på sikt kunne føre til mer egenbetaling, også for norske studenter.

Lovforslaget er et klart brudd på regjeringspartienes egen politikk. Både Hurdalsplattformen og partienes valgprogram slo fast at høyere utdanning skal være gratis, også for internasjonale studenter. Vi kan ikke akseptere et slikt løftebrudd, spesielt siden det øker de sosiale forskjellene.

Kostnadene for den enkelte student vil kunne bli opptil én million kroner. Å segregere hvem som skal måtte betale for høyere utdanning og ikke, er usolidarisk og skaper et A- og

B-lag. Ikke bare hindrer det de minst bemidlede i å ta en utdanning i Norge, men det kan også føre til at kloke hoder heller velger å studere på andre institusjoner enn våre.

Vinningen kan gå opp i spinningen. Kostnadene ved å administrere ordningen er fortsatt ikke kjent, og institusjonene er ikke rigget for å drive denne type pengeinnkreving. Likevel forventer Kunnskapsdepartementet, med Ola Borten Moe i spissen, 75 millioner kroner fra studieavgiftene i 2023 – noe Universitets- og høyskolerådet mener er helt urealistisk.

Sektoren har advart mot at institusjonene vil kunne tømmes for internasjonale studenter og sårt trengt kompetanse. Dette bryr likevel ikke statsråden seg om. Kunnskapsdepartementet har selv sagt at de forventer færre internasjonale studenter i Norge med dette forslaget, noe vi synes er synd.

Vi i MDG gjør det statsråden burde gjøre, og tar sektorens bekymringer på alvor. Internasjonale studenter bidrar til nye perspektiver og økt kompetanse i næringslivet, arbeidslivet og samfunnet for

øvrig. Vi trenger mer mangfold i Norge, ikke mindre.

Vi står sammen med resten av universitets- og høyskolesektoren mot innføring av studieavgift for internasjonale studenter. Det er på tide at Ola Borten Moe begynner å se på studentene som den ressursen de er for samfunnet, og ikke bare som en midlertidig utgift her og nå. Vi vil jobbe mot denne lovendringen på Stortinget og håper at regjeringspartiene og dens støttespillere SV snur.

Vi vil ha mer mangfold i akademien og tillit til sektoren, ikke mindre. Det er ingen skam å snu!

ILLUSTRASJON: Kirsti Jacobsen

Ja, energiomstillingen går for sakte

Equinor har vært en stolt UKEpartner i en årrekke. Det vil vi gjerne fortsette med.

KAREN VORRAA
Direktør for mennesker og kultur i Equinor

ILLUSTRASJON: Torstein Olav Eriksen

25. mars stemte Studentersamfundet over fremtiden til samarbeidet mellom UKA og Equinor, og resultatet ble nær uavgjort. Vi har lyst til å dele våre refleksjoner omkring energiomstillingen og hvorfor vi må jobbe sammen for å lykkes.

Klimakrisen er vår tids største utfordring, og skal den løses, må verdens energisystemer omstilles. FN's klimapanel sier at det ikke går raskt nok, og det er vi enige i. Til og med i de delene av verden med den mest ambisiøse klimapolitikken bygges og utvikles det ut for lite fornybar energi og teknologi som kan håndtere utslipp. Det er flere grunner til det. Det kan være motstand mot å legge beslag på store landområder med sol- og vindanlegg, eller mot for høye kostnader ved å bygge ut. Andre steder er utfordringen at utslipp ikke koster penger, og dette fører til at insentivene for å begrense utslippene blir redusert.

Samtidig har vi enda en stor utfordring: energisikkerhet. Globalt har det vært en underinvestering i alle former for energi. Verden trenger energi hver eneste dag, også når det er vindstille og når solen ikke skinner. I Europa har det de siste årene vært perioder med liten tilgang til energi, blant annet fordi vindturbinene utenfor kysten av Storbritannia har stått stille. I tillegg er flere kjernekraftverk i Europa nedstengt. Men det har også vært mangel på utlyste og attraktive fornybarprosjekter. Denne krisen ble forsterket av Russlands invasjon av Ukraina og av massive kutt i gass eksporten til Europa. Bedrifter og husholdninger over hele Europa har opplevd konsekvensene, med skyhøye energiregninger.

Energiomstillingen må være balansert. Verden trenger energi, til en pris det går an å leve med og med lavest mulig karbonavtrykk. Det er den viktigste grunnen til at vi mener det fortsatt er behov for olje og gass – parallelt med at vi bygger ut mer fornybar energi.

Vi har ambisiøse mål om å bli et ledende selskap i det grønne skiftet. Innen 2030 skal 50 prosent av våre bruttoinvesteringer gå til fornybar energi og lavkarbonløsninger. Vi skal kutte 50 prosent av våre egne utslipp innen 2030, og innen 2050 skal utslippene våre være netto null. Dette inkluderer utslipp fra bruk av produktene våre.

For å lykkes med energiomstillingen er vi avhengige av kloke hoder som jobber sammen. Vi trenger kompetansen dere studenter tilegner dere. Få universitetsmiljøer er viktigere for oss enn NTNU, og mange av våre ansatte som daglig jobber med energiomstillingen, kommer nettopp fra NTNU. Derfor har vi i Equinor ønsket å være en god støttespiller både for universitetet og for studentenes viktigste sosiale arena – UKA. For oss handler dette om å kunne møte studenter og forskningsmiljøer på NTNU til faglige diskusjoner, åpen dialog og debatt.

Verden trenger mer energi, men mindre utslipp. I tillegg trenger vi samarbeid. Vi tar utfordringen og håper at NTNU-studenter og andre vil bli med oss og løse den.

Vi ser frem til å være partner med UKA i 2023!

Samfundet reviderer eget demokrati

Studentersamfundet i Trondhjem er en medlemsorganisasjon basert på stolte, men til tider også noe utdaterte lover og tradisjoner. Nå er det på tide at vi tar et dypdykk ned i egen organisasjon.

TEKST: Styret ved Studentersamfundet i Trondhjem
ILLUSTRASJON: Emilie Myrene Stokke

Styret i Studentersamfundet i Trondhjem har, i samarbeid med Rådet, jobbet med lovendringsforslag til §18 i Samfundets lover siden høsten 2022. På generalforsamlingen til Samfundet 26. april skal forslagene voteres over. Det legges frem tre lovendringsforslag, med varierende grad av endringer.

Det første forslaget Styret vil legge frem, endrer skriftlig avstemning til hemmelig avstemning og fjerner urnevalg. I tillegg fjernes delen om at

man ikke kan stemme ved forfall. Dette forslaget åpner for internettbaserte voteringsløsninger, og at man kan stemme selv om man ikke er til stede på Samfundsmøtet.

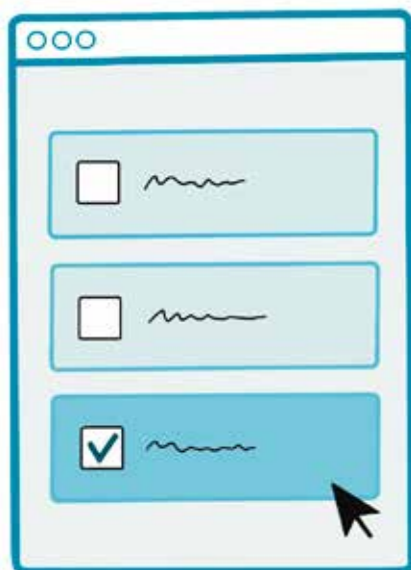
Det andre forslaget er ganske likt det første, men her er det lagt til at ved kandidatvalg skal det være hemmelig avstemning, og at avstemningen skal skje ved urnevalg. Det er også lagt til at det ved urnevalg ikke kan stemmes ved forfall. Urnevalg kan tolkes som elektronisk urne. Forslaget åpner derfor for digital votering, og at det kan stemmes ved forfall under for eksempel resolusjonsforslag, men at man ved kandidatvalg må være til stede på Samfundsmøtet for å få avgi stemme. Denne formuleringen åpner også for urnevalg uten avstemning ved forfall ved andre avstemninger enn kandidatvalg dersom flere enn ti krever det.

I det siste forslaget er urnevalg fjernet, i tillegg til setningen om at man ikke kan stemme ved deponering av stemmeseddel. Grunnen til at deponering av stemmeseddel er fjernet i alle forslagene er rett og slett fordi det er unødvendig å ha med i paragrafen, da det er en utdatert voteringsmåte. Dette forslaget åpner for digital votering, men spesifiserer at man må være til stede på Samfundsmøtet for å avgi sin stemme. Altså kan man ikke stemme ved forfall.

Styret ønsker ikke å legge noen føring på hvilket av forslagene som bør vedtas, men vil legge vekt på at denne revideringen er noe som er langt på tide i en verden som har endret seg veldig mye siden lovene ble skrevet. Det er viktig å ha et bevisst forhold til eget demokrati. Alle forslagene har sine fordeler og sine ulemper, slik valgordninger har i alle demokratier. På generalforsamlingen skal vi diskutere samtlige tre forslag og votere oss gjennom forslagene fra mest åpning til minst åpning. Dersom ingen av forslagene går gjennom, vil paragrafen bli stående slik den står i dag.

Det er med andre ord viktig at du sier det du mener om forslagene. Møt opp på generalforsamling 26. april klokken 18 i Storsalen, avgi din stemme og vær med på å revidere Samfundets demokrati!

Du finner en lengre versjon av innlegget på underdusken.no

Ble kastet ut av lesesalen:

- Det krever mot å være en bråkete gjeng

Eksamensperioden nærmer seg med stormskritt, og timene på lesesalen øker i takt med presset. Slik kan du være mest mulig hensynsfull mot medstudentene dine.

TEKST: Synneva Sørensen og Mari Kaslegard | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen
FOTO: Jonatan Norbye | BAKGRUNNSBILDE: D Sharon Pruitt

MÅLRETTET: Engås stoler på at øveplanen hennes gjør at hun kommer seg i mål med forberedelsene til eksamen.

AVSLAPPET: Tønnessen mener det er viktig å prioritere å ta vare på seg selv og kroppen sin i eksamensperioden.

Det er sent på dagen, og musikkstudentene ved NTNU er klare for å dra hjem. Studentene er å finne i både sittende og liggende posisjoner på gulvet; disse takker pent nei til intervju og fotografering. Heldigvis er det liv i Anne Victoria Tønnessen og Kristin Tennfjord Engås som begge studerer utøvende klassisk fiolin. De forteller at de kjenner på eksamenspresset.

- Det er krevende å få repertoaret ferdig i tide og prestere bra, samtidig som man beholder overskuddet. Vi har flere andre musikkteoretiske eksamener, og i kombinasjon med all øvingen som kreves på instrumentet, er det en stor utfordring.

Tønnessen forteller at man som klassisk fiolinist kan bli ganske isolert, da det øves mange timer alene på øvingsrommet.

- Jeg har mange strategier for å håndtere presset. Jeg prater mye med venner og familie, og passer på å gjøre andre ting, som å ta vare på kroppen min.

Begge fiolinistene påpeker viktigheten av å sette opp planer både for hver enkelt dag, men også for lengre perioder. Jentene forteller at dette er essensielt for å nå mål, både frem mot konserter og mot eksamen.

- Ikke så kult med to oksygenmolekyler i luften

En som ikke kjenner på stress før sin første spille-eksamen, er musikkstudent Thomas Kristiansen. Han studerer utøvende klassisk trombone på første året.

- Stressa, jeg? Nei, ja, jo, nja. Du får ikke gjort noe mer enn du får gjort uansett, så egentlig ikke. Kanskje jeg får panikk én uke før, vi får se. ->

For å håndtere stress passer Kristiansen på å være ferdig med alt han skal før klokken 19:00.

- Da kan jeg gjøre andre ting, som for eksempel å trene.

PRIORITERINGER: Kristiansen kjenner ikke på eksamenspresset helt enda, men forteller at panikken muligens kan dukke opp en uke før.

BRÅKMAKERE: Røiseland og Øksby innser at de noen ganger bråker for mye i stillesonen. FOTO: Dina Borge

De tre musikkstudentene er klar i talen på hva de mener er god øvingsromsetikette.

– Jeg har opplevd at noen har booket rom i to timer for å sove, og da var det fristende å sparke vedkommende ut, sier Tønnessen oppgitt og ler.

Studentene er enige om at det viktigste er å møte opp når man har booket rom, og at man bruker rommet effektivt til sitt formål, nemlig å øve.

– Det verste er å komme til et om-møblert øvingsrom fullt av halvtomme kaffekopper, mat og søppel, forteller studentene.

De forteller også at det er et problem med dårlig luft i de små øvingsrommene i Olavskvartalet.

– Det er ikke så kult å komme til et øvingsrom med to oksygenmolekyler i luften. Har jeg booket rom kvart over, må jeg alltid åpne døren og gå meg en tur i ti minutter før det er mulig å starte øvingen, forteller Kristiansen.

– Vanvittig irriterende

Sykepleierstudent Sol Mørch-Jensen skulle ønske lesesalen var mer komfortabel, at det var innafor å gå med tøfler, ta med seg kakao og ikke alltid være så profesjonell. Likevel påpeker hun at det er viktig at folk oppfører seg.

– Det verste er når folk bråker, legger igjen søppel eller stjeler andres ting på lesesalen.

Nora Moen Hagen, Oda Lundsbakken og Mai Hege Lyei studerer alle lektor i historie, og de gir inntrykk av at de har hengt mye på lesesalen.

– Det er vanvittig irriterende med folk som tar mye plass. På Dragvoll er det ofte lange bord som er okkupert av sekker og klær, mens folkene er borte i flere timer, forteller jentene.

De påpeker også at det ikke er innenfor å ha høy lyd på pc-en, snakke høyt i telefonen eller spise mat som lukter.

Fra én bråkmaker til en annen

Statsvitenskapstudentene Jonas Røisland og Sindre Øksby innrømmer at de i fortiden ikke har vært blant de mest hensynsfulle i stillesonen.

– En gang ble vi kastet ut av tre vektene på biblioteket. Jeg forsto det jo, vi bråkte en del, men det var en helt forferdelig opplevelse, forteller Røisland.

Studiekameraten Øksby legger frem at årsaken til den sjenerende oppførselen bygger på et oppmerksomhetsideal i vennegjengen.

– Når man er mange vil volumet øke fordi folk kjemper om den oppmerksomheten de føler seg berettiget til, forklarer Øksby.

Øksby oppfordrer andre vennegjenger med bråkete dynamikk til å lære på den vanskelige, men kanskje mest effektive måten: erfaring.

– Først vil jeg anbefale å sette seg på lesesalen og oppleve å bli kastet ut, slik

KOMFORT: Mørch-Jensen kunne ønske lesesalen var litt mer avslappet.

HENSYN: De tre historiestudentene synes at det er irriterende når folk tar opp mye plass på lesesalen.

at man blir avskrekket fra å gjøre det igjen.

Han understreker at det er viktig å lære av det man har gjort, slik at man kan vokse på erfaringen og bli et bedre menneske.

– Så kan man sette seg på Fagland hvis man har lyst til å prate og lesesalen hvis man skal jobbe selvstendig.

Røisland oppsummerer løsningen ved å noe feilaktig sitere en Paradise Hotel-deltaker.

– Selvinnst, gutten min, handler om at vennegjenger må ha motet til å innse at de er en forferdelig bråkete gjeng og kanskje må sette seg på et annet sted enn stillesonen.

Affærer mellom fagreolene

Bibliotekar Anne Lorangen ved NTNU-biblioteket Dragvoll er stort sett fornøyd med studentenes ferdsl og atferd på biblioteket.

STILLE FØR STORMEN: Lesesalen på Dragvoll er enda ikke fylt med eksamensnerv. FOTO: Dina Borge

– Folk følger normene i stor grad, og inndelingen av egne soner for gruppearbeid og selvstendig lesing bidrar til å skape et hyggelig og organisert miljø, forklarer hun.

Hun forteller at det likevel hender de ansatte ser oppførsel som ikke nødvendigvis hører hjemme på biblioteket.

– Det hender at vi må be folk dempe seg når andre prøver å studere. Iblant er det også noen som finner kjærligheten mellom fagreolene, som jo er hyggelig, men vi setter pris på om respektive studenter kan ta klining sin et annet sted, sier Lorangen med et smil. **UD**

BLID BIBLIOTEKAR: Lorangen synes folk stort sett oppfører seg fint. FOTO: Dina Borge

Lesevettreglene

Her er noen lesevettregler basert på hva studentene mener er grei eller ugrei oppførsel på lesesalen:

1. Ikke snakk med andre, med unntak av viktige beskjeder som kan kommuniseres innenfor hvisingens desibelgrense.
2. Ikke ta med mat som bråker (les: knekkebrød og gulrot). Det anbefales å ta matpausen utenfor lesesalen – det er både hyggeligere og mer hensynsfullt.
3. Ha mobilen på lydløs og forsikre deg om at musikken eller hvalldene i headsetet ikke spiller utenfor egne ører.
4. Blir du rastløs og får lyst til å riste med foten og prikke naboen på skulderen? Ta deg heller en aktiv pause ute i vårværet – det har du fortjent!

STADIG FLERE UTVIKLER ORTOREKSI

Sit melder om brå økning i henvendelser tilknyttet spiseforstyrrelser:
– Betydningsfull endring.

TEKST: Jonas Høydal

– Vi ser at studenter som henvendte seg til oss frem til i fjor sjelden eller aldri la frem spiseforstyrrelser som en problemstilling. Det bildet har holdt seg stabilt i mange år, sier leder for seksjon for psykisk helsetjeneste Kristin Wall ved Sit.

Hun forteller at samskipnaden i fjor registrerte en økning, der spiseforstyrrelser nå oftere er en del av problem-

stillingen til dem som benytter seg av Sits lavterskeltilbud.

– Spiseproblemer i form av streng kontroll av matinntak er den hyppigste årsaken til at studenter strever med mat og henvender seg til oss for hjelp, sier Wall.

Slike spiseforstyrrelser går ofte under paraplybetegnelsen ortoreksi. Begrepet

er ikke en diagnose og har ikke en offisiell definisjon, men forklares ofte som en usunn besettelse av å spise riktig mat, ifølge Store norske leksikon.

Hun sier at andre helseaktører rapporterer om en tilsvarende trend.

– Jeg har inntrykk av at andre samskipnader og psykiatriske sentre ser det samme mønsteret.

MANGLER KONKRETE TALL: Sit har ikke eksakte tall på antall henvendelser vedrørende spiseforstyrrelser. FOTO: Privat

ØKT PÅGANG: Kjeldstad forteller de besvarte 15821 rådgivningshenvendelser i 2022, mot 1822 i 2011. FOTO: Privat

15 prosent opp

Rådgivning om spiseforstyrrelser (ROS) er en landsdekkende interesseorganisasjon for berørte av spiseforstyrrelser og pårørende. I fjor gjennomførte de 16 000 rådgivningshenvendelser som en del av lavterskeltilbudet sitt, noe som tilsvarer en økning på 15 prosent siden 2021.

– Samtidig er det vanskelig å bekrefte om trenden er økende eller om det handler om at problematikken er blitt mer synlig eller mer omtalt de siste årene, sier senterleder Maren Kjeldstad ved ROS i Trøndelag.

Hun sier at over halvparten av dem som tar kontakt er 25 år eller yngre, og at en del av disse er studenter.

– Om studenter er en spesielt sårbar gruppe, er vanskelig å bekrefte endelig, men vi ser at overgangsfaser som eksempelvis å flytte hjemmefra i enkelte tilfeller kan utløse utfordringer knyttet til mat, kropp og vekt.

Halvert ventetid, men flere henvendelser

Til tross for en økning i henvendelser, har ventetiden til psykisk helsetjeneste gått ned fra 6,5 måneder i starten av 2022 til 2,5 måneder i starten av 2023.

Statsforvalteren i Trøndelag fører tilsyn med helse- og omsorgstjenestene og har satt et krav om ventetid på maks åtte uker.

– Ventetiden har gått drastisk ned det siste året på grunn av omfattende tiltak, sier Wall.

Sits årsrapport lister opp innføringen av et digitalt henvendelsesystem, tydeliggjøring av prioriteringsveilederen og tettere samarbeid med Nidaros distriktpspsykiatriske senter (DPS) som tiltak de mener har bidratt til å kutte køen. Nidaros DPS er psykiologspesialisthelsetjenesten ved St.

Olavs hospital og håndterer som regel de mer alvorlige sakene.

Av totalt 9424 konsultasjoner gjennomført av samskipnadens psykiske helsetjeneste i fjor ble rundt ti prosent utført av eksterne aktører. I årsrapporten fra 2022 opplyser de om at omtrent 15 prosent av studentene som henvender seg har behov for et psykisk helsevern, mens 30 prosent ikke har et behandlingsbehov.

Vanskelig å peke på hvorfor

På spørsmål om hvorfor enkelte utvikler spiseforstyrrelser, svarer Kjeldstad at dette som regel er svært sammensatt, med store forskjeller mellom enkeltindivider.

– Vi i ROS pleier å si at det finnes like mange innganger til en spiseforstyrrelse som det er mennesker som har en spiseforstyrrelse.

Hun sier at konflikt, overgangsfaser, traumer og tap kan være utløsende årsaker for folk som allerede er disponerte for å utvikle problemer med mat,

kropp og vekt. Kjeldstad mener også prestasjonspress og ytre påvirkning samt en styrket etterligningskultur kan medvirke til at enkelte utvikler et strengt kontrollert matinntak.

– For noen kan det å endre kropp og kontrollere matinntak bli en måte å oppnå mestring på når det er vanskelig å oppnå mestring i andre arenaer.

Én av ti kan ha et spiseproblem

Ifølge Folkehelseinstituttet kan så mange som ti prosent av befolkningen ha mindre eller moderate spiseproblemer.

Kjeldstad sier at et spiseproblem kan sees på som et forstadium til en spiseforstyrrelse, og at mange i denne fasen greier å bli friske på egen hånd ved hjelp av veiledning eller mild behandling.

– Ofte klarer personen da å være i jobb eller på skolen uten at problemet

har utviklet seg så mye at behandling er nødvendig.

Til tross for en anslått økning i antallet berørte av ortoreksier fremdeles den vanligste spiseforstyrrelsen over spisingslidelse, etterfulgt av bulimi og anoreksi.

– Dette er gjerne overraskende for mange, da mange har en oppfatning av at man «må» være tynn, og gjerne jente eller kvinne, for å ha en spiseforstyrrelse. Her må vi bryte mytene, da vekt absolutt ikke er en indikator for om man har en spiseforstyrrelse eller ikke. Ikke minst rammes også gutter og menn, og vi tror det også her er mange mørketall, sier Kjeldstad.

Til tross for begrenset forskning på feltet anslår ROS at forekomsten av ortoreksi er noe større blant menn enn kvinner. Likevel er totalt sett 90 prosent av dem som rammes av spiseforstyrrelser jenter og kvinner, mens 10 prosent er menn, ifølge tall fra Villa sult – institutt for spiseforstyrrelser.

Forventer økt pågang ved samtlige velferdstjenester

Sit forventer økt etterspørsel etter velferdstjenestene de kommende årene, især konsultasjoner hos psykisk helse-tjeneste og samtaler i regi av Sit råd, kommer det frem i et saksdokument fra et styremøte i samskipnaden i fjor.

Wall sier at en kontinuerlig utvikling av velferdstilbudene er nødvendig for å imøtekomme dette.

– I 2022 startet Sit råd og psykisk helsetjeneste i fellesskap et kurstilbud som fokuserer på å forebygge negativt kroppsbilde og spiseforstyrrelser, sier hun.

I tillegg opplever Sit råd en kraftig etterspørsel etter mestringskurs og coaching, spesielt etter at NTNU utviklet sitt eget mestringsstilbud. Fra å gjennomføre drøyt 10 oppdrag i året for studentforeninger i 2012, økte dette til 50 i 2022, står det i saksdokumentet.

UD

Rødt kort går denne utgaven til Erling Braut Haalands skrotum, lyske eller øvre lårregion, hva enn det var som sendte ham hjem fra landslagssamling. Selvsagt var Sørloth en habil erstatte, men da Ødegaard tok sikte på den internasjonale romstasjonen i sluttminuttene mot Georgia, var savnet etter jærubuen stort.

Georgia er hovedsakelig kjent for to ting: å være navnebror med en amerikansk stat og Josef Stalin. De

stod imot et norsk lag som under alle omstendigheter burde være bedre i alle posisjoner unntatt venstre kant, hvor Napolis nummer sju herjet.

Ikke at Kvhicha Kvaratskhelia stor-spilte noe særlig heller. Oppskriften hans var stort sett den samme: Kutt inn fra kant, fyr av mot lengste hjørne og bom. Takk og lov, for med en «Kvaradona» i toppform hadde Norge tapt mot den tidligere sovjetstaten.

De utlignet på en måte som antageligvis ga 80 år gamle Egil «Drillo» Olsen hardere ståpikk enn viagra kan frembringe. Lang ball mot spiss, medtak, mål. Hadde vi bare kunnet svare med samme mynt, men problemet er at den 195 centimeter høye Haaland, med en toppfart på nærmere 37 kilometer i timen, har så sterk muskulatur at det tærer på vevet. Så om bare lyskevevet kan skjerpe seg og ta i litt for laget, så kan vi håpe at det fortsatt holder til en em-plass neste år.

RØDT KORT OG GULLBALL

Kristine Stavås Skistad har, foruten å være et utrolig tilfelle av nominativ determinisme, altså navn som passer til yrket, ikke helt vært der hun burde være. 24-åringen med to gull i junior-vm og hele åtte gull i junior-nm skulle bli vår neste superstjerne på kvinnesiden.

Slik har det ikke helt blitt. Dette er best oppsummert med at Wikipedia-siden hennes hopper over hele pandemien og rett til årets sesong. Etter et par trøblete år valgte hun å satse utenfor landslaget, og dette med hell.

Hun har fem enkeltseiere i verdenscupen, og alle utenom én har kommet nå etter vm i Planica. Dette er en

eksplosjon av resultater i en kropp som er så proppet med fart at hun distanserer enorme sprintere som Maja Dahlquist og Ebba Andersson på oppløpet.

For svenskene trodde endelig de skulle dominere. Johaug har lagt opp og Weng-familien ser endelig ut til å ha gått tom for verdensklasseløpere. Det er da det glemte vidunderbarnet gjenoppstår fra de døde, akkurat i tide til påske.

Sesongen er nå over, men det kommer nok til å gå frysninger ned svenske rygger når de ser dronningen av nominativ determinisme stå til start på Beito neste vinter.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Emilie Myrene Stokke

SIVILINGENIØRRINGEN

I 1928 utviklet vi den originale ringen og startet leveringen til verdige kandidater. Nå 95 år senere produserer vi fortsatt den ikoniske ringen lokalt i Trondheim med stor faglig og stolthet.

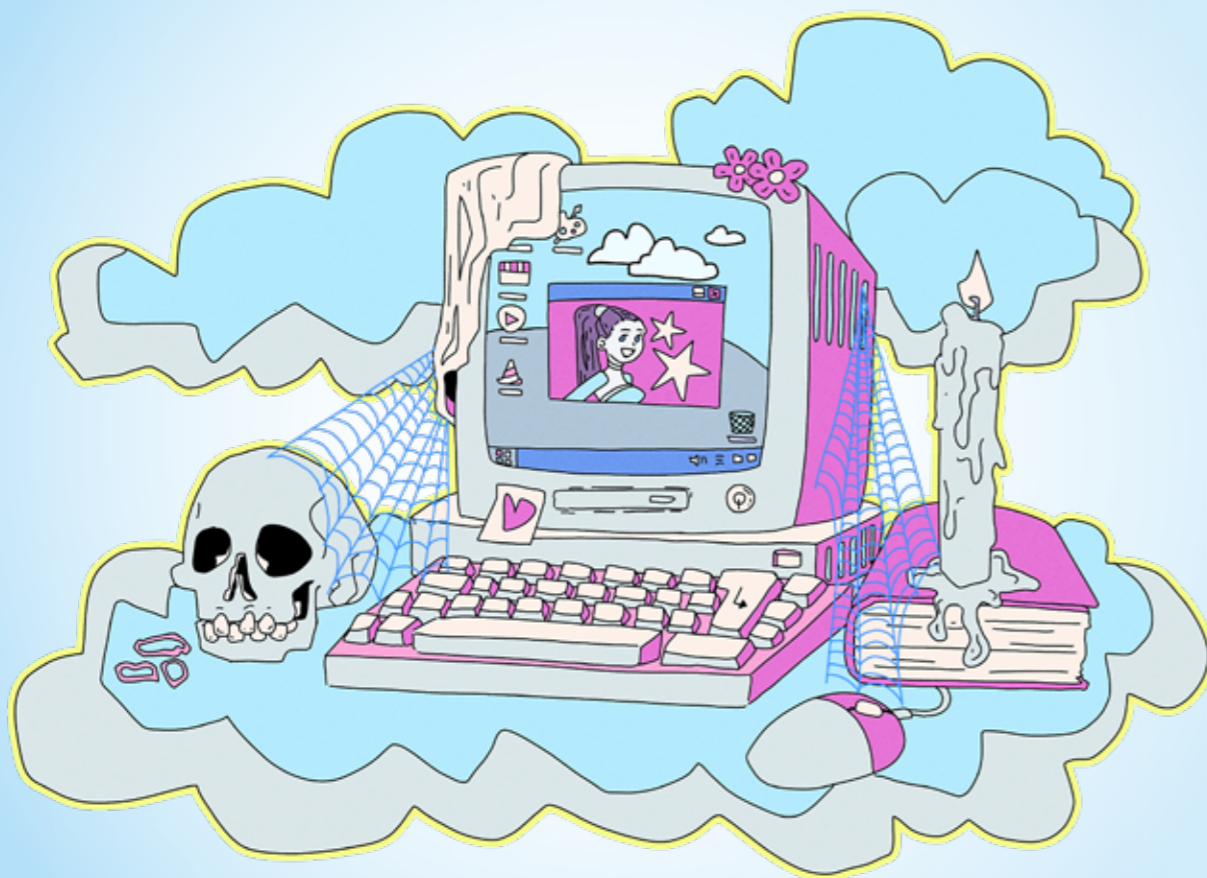
Forhåndsbestill din ring innen 1. mai og vær med i trekningen av en gratis NTNU-ring!

• DAHLSVEEN •
en del av mestergull

OLAV TRYGGVASSONSGT 24 • TRONDHEIM •
WWW.GULLSMEDDAHLSVEEN.NO • TLF. 73 52 58 06

Når har man blitt for gammel for Moviestarplanet?

TEKST: Ingrid Ekern og Kristoffer Ramsøy Fredriksen | ILLUSTRASJON: Viktorija Belogradovaite

Når det akademiske året nærmer seg slutten og man begynner å tenke på hva som kom før og hva som kommer etter, er det lett å lengte tilbake til en enklere tid.

SEKKEHOPP: Her må du fore deg selv mens du spretter
FOTO: Skjermdump / 17. mai

For hvordan står det til med de gamle spillene? De som gjorde at det ble en to-er i fransk og leggetid klokken 03:00. Er de enda de samme, griper de oss som de engang gjorde eller er dette nå kun minner av en tid for lengst svunnen? For å undersøke dette har Under Dusken børstet støv av en digital verden som én gang gjorde hverdagen ganske underholdende.

Det er en trist tid for nettleserbaserte minispill. Etter Adobe Flash-motorens assisterte selvmord i 2017 er det kun HTML- og Unity-spill igjen, men det gradvise skiftet til nedlastbare spill har også lagt denne brønnen ganske så brakk. Det er hovedsakelig de gamle traverne som enda henger igjen; i en av internettets mange kriker og kroker lurer det en haltende gammel relikvie av regulert skjermtid og håpløst trege datamaskiner.

På sørgemarsjen gjennom de gode gamle nettsidene var 123 spill det første stoppestedet. Borte er det velkjente gule grensesnittet, nå erstattet av et sjelløst grensesnitt som virker å være masseprodusert av en uinspirert generator.

Nettsiden kunne tilby *Suv Simulator 3D*, et gammelt Unity-spill som faktisk fungerte, men høyden av

bilsimulatorer var det ikke akkurat. Vi fant riktignok ut at en kunne akselerere uendelig baklengs, noe som burde gi oss nobelprisen i fysikk for å ha funnet løsningen på overlyshastighet.

Fornøyd med å ha funnet løsningen på et av menneskehetens store spørsmål tar vi turen videre til enda en av stamplassene for norsk skoleungdom tidlig på 2000-tallet: 1001 spill. Her ble vi tilbudt 17. mai-spillet *Ja, vi hopper!*, der en får bli med i 17. mai-tog hoppende i en sekk på søken etter pølser og is. Dette funket særdeles dårlig, men utenom *Ja, vi hopper!* var de resterende 1000 spillene sjakksimulatorer, så vi dro vår vei.

Hvor er de blitt av, de venner jeg én gang hadde?

Litt fortapte og undrende over hvor veien skulle lede videre, syntes det hensiktsmessig å titte innom noen gamle kjenninger for å se hvordan det stod til med dem nå etter alle disse årene.

UORTODOKS: En pioneer fremviser en ny vertikal V-stil
FOTO: Skjermdump / Holmenkollen Ski Jump 2

Nordic Chill, en klassiker fra Miniclip hvor man bedrev skihopp, skiskyting og curling, lå død på kjøkkengulvet og alle forsøk på gjenopplivning var håpløse. *Office Biathlon* har lidd den samme skjebnen, da benektelsen av livsviktig Flash-støtte har drept det lille spillet, så du heller ikke lenger kan skyte blink mens du gjemmer deg fra den nesevise sjefen din.

Heldigvis endte ikke alle husbesøk i tragedie. *Holmenkollen Ski Jump 2* kunne fortsatt nås, dog på en ny og svært viltsom adresse. Men der spillet fra Visit Norway var i live, var helsen noe skrantende, da bildefrekvensen var lav og det var med en urovekkende desperasjon det ønsket å vite e-postadressen vår.

Tankene drev så mot de gamle produsentene, de store internasjonale sidene som 123 spill og 1001 spill bare virket som portaler til. Hvordan går det med dem, hvordan har de det om dagen?

Miniclip er et skjelett i ørkenen, med reklameplakater for langt bedre og mer suksessrike spill på mobil. Det eneste

BRENNER: Velkommen til Habbo, alt går fint her FOTO: Skjermdump / Habbo

de har å tilby en nettvandrer nå til dags, er *8 Ball Pool* og *Agar.io*, sistnevnte ikke en gang produsert av Miniclip.

Litt bedre går det med Kongregate, men mange av spillene som *Bloons TD5* nektet å fungere, noe som nok tilsier en nettside som blir vedlikeholdt like godt som en sukkulent i eksamensperioden. Skulle du derimot savne den dartkastende apen med ballongfobi, så har Ninja Kiwi, skaperne av *Bloons*, laget en samling kalt *Ninja Kiwi Archive* som du kan laste ned gratis fra Steam.

Med underverdenen av nettbaserte minispill grundig undersøkt var det på tide å ta turen opp mot solen, se lyset og møte mennesker. Et hav av samfunnsbaserte nettspill lå foran oss og som villige utforskere hoppet vi uti.

Det er liv der ute

Den første oppdagelsen var muligens den mest sjokkerende: *Habbo Hotel* er i live! Det er nesten som å ha en venn fra ungdomsskolen du er sikker på at var to dårlige avgjørelser unna en celle eller en grav, og som nå plutselig har dukket opp igjen, helt lik sist gang du så hen, bare eldre.

Om vi ignorerer at det første rommet med andre spillere var i fyr og flamme, virker *Habbo* å ha holdt seg relativt greit. Alle snakket spansk der inne til tross for at dette var på den engelske serveren, så nøyaktig hva som ble sagt, er noe usikkert. Men at det var mange utropstegn, kan ingen komme fra.

KRIMINELL: Her er monsterer som våget å si ordet " rumpe" FOTO: Skjermdump / Club Penguin

Da vi endelig fant et rom med folk som kunne snakke engelsk – og som for så vidt reklamerte for at en kunne få seks diamanter i timen ved å være der – fant vi et mikrokosmos av det større internett. Som en krigsjournalist observerte vi hvordan den minste provokasjon – én bruker hadde blitt kalt gammel og feit – resulterte i at grove fornærmelser ispedd ett og annet rasistisk uttrykk ble kastet rundt, kun avbrutt nå og da av en fyr som insisterte på å få vite om det var noen 16-åring i rommet. Alt i alt var alt akkurat som før der, altså.

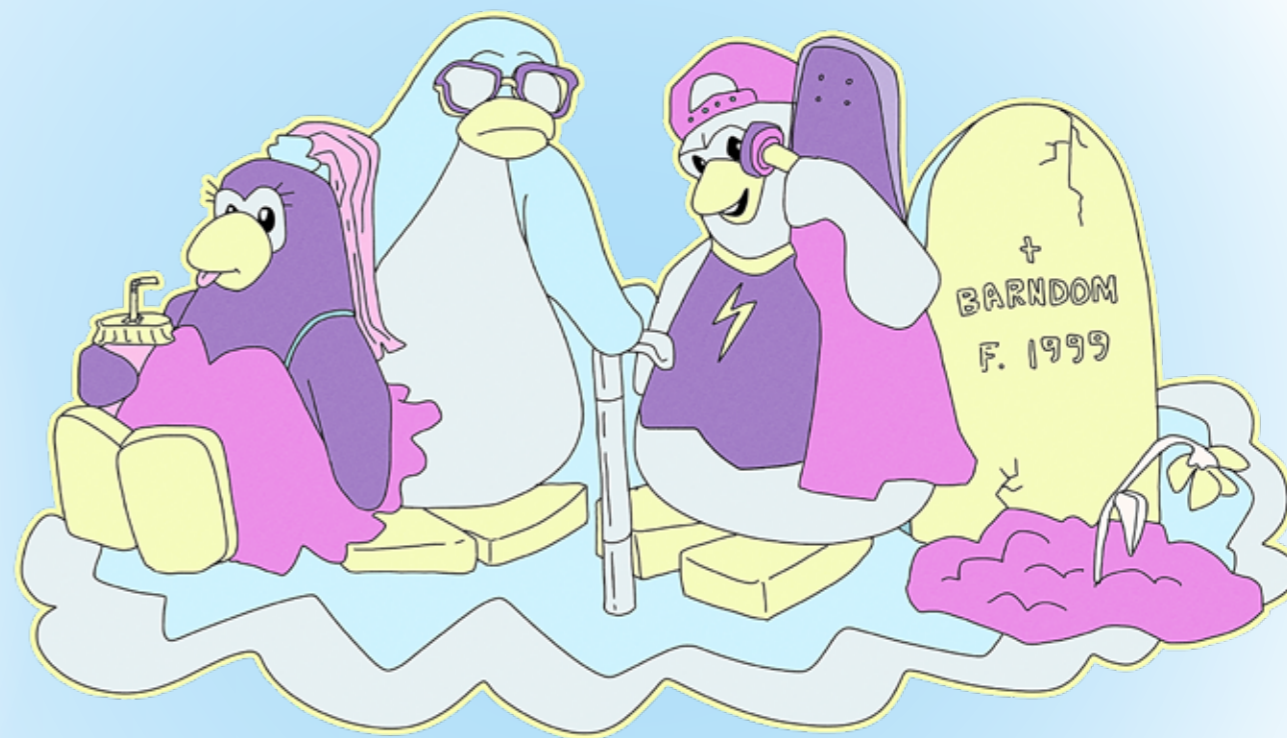
Sendt i eksil fra pingvinøyen

I det fjerne kunne vi se en annen vi ble overrasket over at var i live: *Club Penguin* var tilgjengelig for nedlastning. Til tross for at dette var en kopi laget av tilhengere og ikke det originale, fremstod alt likt da vi satte i gang spillet. Vi skulle ha sett faresignalene da vi måtte oppgi en forelders e-postadresse,

noe som viste seg ganske vanskelig, da vi tydeligvis var «voksne» og «kunne bestemme selv». Så med frykt for å bli tatt i å bruke egen e-post, våget vi oss ut på pingvinøyen.

Hos pingvinene er alt slik det var. Vi deltok i noen småspill og blant annet aking var en vinner, til tross for at pingvinene var svært lite smidige og spratt av hverandre som klinkekuler. Det sosiale aspektet ble fort kleint da kommunikasjonsevnene var på barnehagenivå, og spørsmålene ble svært nærgående om du avslørte at du ble født før tusenårsskiftet. Det hjalp heller ikke at *Club Penguin* har et bannefilter som gjorde at vi ble kastet ut av spillet i en time for å ha sagt « rumpe ».

Vi visste at det også var én til som vaket i disse farvann, en gammel kjenning som bare måtte hilse på igjen. *Moviestarplanet* var alltid målet med reisen vår, og vi kunne snart se destinasjonen i horisonten.

En virtuell filmverden

Moviestarplanet er en virtuell verden som anbefales for barn mellom 8 og 15 år, ifølge deres eget nettsted. I spillet kan man lage filmer, få venner og kjæreste, og kjøpe dyr og klær. Ingen av oss hadde vært innoem det én gang så populære nettsamfunnet på mange år. Gleden var derfor stor da samtlige klarte å åpne de gamle kontoene sine. Om man lastet ned spillet, var det nemlig mulig å spille det på eksakt samme måte som for over et tiår siden.

En bruker som ble laget av en elleve år gammel versjon av én av journalistene, ble åpnet takket være god passordhukommelse. Elleveåringen har blitt 23 år, men i det den virtuelle filmverdenen åpnet seg på skjermen, var det som om tiden ble skrudd tilbake til 2011 med «Party Rock Anthem» på topplistene og Silly Bandz rundt handleddet.

Avataren hadde heller ikke endret seg siden den ble forlatt. «Million» møtte oss med rosa minikjole med teksten «baby» over brystet, stiletthæler,

et svært sminket fjes og ikke minst en lang hestehale à la Ariana Grande. Et veldig sexy antrekk valgt ut av en som ikke en gang hadde blitt tenåring. Med en litt eldre hjerne preget av tre år med studier som til tider kan være ganske samfunnskritiske, spinner tankene rundt hvor tidlig jenter ubevisst blir oppfordret til å være sexy samt hvordan dette påvirker oss i det lange løp. Vi ville jo at avatarene skulle ligne på kjendiser, og for en som forgudet Britney og Beyoncé, var det nok av antrekk i spillet som ga mulighet til å likne på dem. «Million» skulle jo se ut som en million, tross alt. Likevel bar disse tankene en kraftig bismak av at barndommens enkle og ukritiske dager var langt forbi. Herregud, vi har blitt voksne.

En etterspurt filmstjerne

Men tilbake til spillet. Avataren med det fengende brukernavnet hadde nådd helt til nivå 14 og blitt en «etterspurt moviestar». Journalisten bak brukeren kjente faktisk et snev av stolthet. For det første: Brukernavnet er faktisk ganske

kult. «Million» kunne like gjerne vært «catlover99<3» eller «iggycool123» – navn som har blitt brukt helt uironisk ved tidligere anledninger. For det andre: Å være en etterspurt filmstjerne er også ganske innenfor. Her slutter derimot alt som er igjen av stolthet over barndommens tid på internett.

Moviestarplanet har fortsatt flere ulike chatterom, som før i tiden ga mulighet til å både finne venner og kjæreste i spillet. I chatterommet med strandtema tok det ikke lang tid før «Million» fikk venneforespørsler. Et par stykker startet også samtaler direkte, noe som var ubehagelig. Ikke på grunn av ubehagelig meldingsinnhold, men når man er over 20 år, føles det bare totalt feil å snakke med ukjente barn over nettet, uansett hvor uskyldige samtalen måtte være.

En gjennomgående åpningsreplikk for samtalen var «kull?». Når vi fikk en kontant «kødder du» etter å ha svart at én av oss var født i 1999, skjønte vi at det var på tide å komme seg videre. Her var vi for gamle.

KREATIV: En av de mange funksjonene som Moviestarplanet kan by på. FOTO: Skjermdump / Moviestarplanet

Det var litt mer komfortabelt å se tilbake på alt det kreative vi gjorde for mange år siden. Noe av det man kunne gjøre i spillet var å lage såkalte «artbooks». Det kan sammenlignes litt med utklippbøker. «Million» hadde på sin tid laget mange artbooks. Disse var så kleine at brukerens eiers første reaksjon var å sjekke hvordan disse kunne slettes. Men når stoltheten ble lagt til side, var det gøy å se hvor mye sjel som faktisk ble lagt inn i denne artbooken – selv om sjelen var litt umoden.

Et spill for nostalgis skyld

Noe av hovedkonseptet til *Moviestarplanet* var at brukerne kunne lage filmer. Her kunne man blant annet bruke virtuelle venner som statister og skuespillere. Om filmen ble sett av mange, vant man både mer av spilllets valuta «starcoins», og «fame» (midler for å gå opp i nivå). Det er fortsatt mulig å lage film på samme måte som for ti år siden, men det var ikke like underholdende som vi husket. Litt av årsaken er nok at flere av effektene, som bevegelser og rekvisitter, må kjøpes ved bruk av enten starcoins eller ekte penger. Samtidig baserer filmskapingen og resten av de kreative mulighetene i spillet seg på samme teknologi som for ti år siden, som allerede da var lite

effektiv. I internettssammenheng er tross alt ti år nesten et århundre. Det var derfor mer underholdende å se tilbake på gamle filmer for nostalgis skyld.

Moviestarplanet fortjener ros for å fortsatt gi oss muligheten til å spille på tilnærmet samme måte som for ti år tilbake. Det var underholdende å spille, men mest fordi det var gøy å se hvor klein man var som barn. Selve spillet var ikke lenger like underholdende. Den største grunnen handlet om at *Moviestarplanet* skal være sosialt. Når man er født før tusenårsskiftet, bør man finne andre måter å underholde seg selv på enn å snakke med barn gjennom virtuelle verdener.

Dessverre har de fleste spillene vi spilte som barn enten dødd ut eller mistet sin sjarm. Selv nostalgis klamme fingre klarer ikke å holde oss fast lenger enn gleden av å spille et spill fra barndommen varer. Så om du søker måter å prokrastinere på i eksamensperioden, er ikke nettleserspill fra forrige tiår måten å kaste bort tid på.

DØD: De fleste spillene fra barndommen har forsvunnet fra nettet, men *Moviestarplanet* består
FOTO: Skjermdump / *Moviestarplanet*

Matspalte:

Farmors pavlova

17. mai nærmer seg og er her fortere enn man tror. Pavlova er en passende, enkel og billig kake til nasjonaldagen.

TEKST OG FOTO: Johanne Stokland

Ingredienser:

4 egg
0,25 ts salt
3 dl melk
300 g sukker
1,5 ss maisenna
1 ts eplesidereddik
3 gelatinplater
3 dl kremfløte

Kaken kan ta litt tid å lage, men den varer lenge. Ettersom den har marengsbunn, må ikke hele kaken bli laget på én gang; man kan lage marengsbunnen kvelden før og pynte kaken dagen etter. Oppskriften gir omtrent åtte kakestykker og tar cirka to timer.

Fremgangsmåte:

Kakebunn:

1. Forvarm ovnen til 120 grader.
2. Skill eggehviten og eggeplommen fra hverandre (og ta vare på begge deler).
3. Hell eggehviten og saltet i en bolle og pisk til det blir litt skummete. Tilsett deretter 250 g sukker, litt av gangen, frem til blandingen blir så stiv at man (i teorien) kan vende bollen på hodet. Ha så to teskjeer maisenna og all eddiken i bollen og bland det forsiktig inn med en slikkepott.
4. Fordel blandingen på et stekebrett med bakepapir. Lag den formen du ønsker, men blandingen må være cirka 2,5 centimeter høy.
5. Stek blandingen i ovnen på nederste rille i halvannen time til bunnen er sprø på utsiden. La så kakebunnen kjøle seg ned, gjerne inne i ovnen over natten med ovnsdøren litt på gløtt og ingen varme på.

Krem og pynt:

1. La gelatinplatene ligge i kaldt vann i fem minutter, mens du legger eggeplommene, melken, én spiseskje maisenna og resten av sukkeret i en kjele.
2. Pisk eggeblanding og varm den opp på en stekeplate med lav varme. Klipp gelatinplatene opp i mindre biter over kjelen under omrøring. Det er viktig at eggeblanding ikke brenner seg, så ta heller kjelen av platen hvis varmen blir for høy.
3. Når kremen har blitt tykk som vaniljesaus, helles den over i en bolle og kjøles ned. Etter nedkjølingen piskes blandingen lett til den blir jevn og klumpfri.
4. Finn frem kremfløten og pisk den stiv. Vend deretter inn kremfløten med eggeblanding og fordel den utover marengsbunnen. Til slutt kan du pynte kaken med foretrukne bær. Desserten er servert!

Ikke delta på sigma-tull, delta på gruppetrening!

Det er en torsdag morgen og det er gruppetime på et av Trondheims treningsentre. Det er 25 deltagere, men kun én av dem er gutt.

TEKST: Kristoffer Ramsøy Fredriksen

INKLUDERENDE: Olsen ønsker at alle skal bli med. FOTO: Oskar Hadders

Kjønnsbalansen på gruppetimer har lenge vært en godtatt sannhet. Gutter drar ikke på gruppetimer, det kan alle som har deltatt på en, vitne om. Der hvor det før nesten bare var gutter på treningscenteret, har nå trenden snudd.

Blant dem som bedriver egentrening, er det blitt en god blanding, men én av studentene som bruker treningsstudioet så godt som hver dag, Agit Danişman, er ærlig om deltagelsen ellers.

– Jeg er som regel den eneste gutten på gruppetimene, forteller han.

Du skal ikke danse

Gruppetimeinstruktør Oskar Olsen hos Sit trening observerer problemet daglig. Han er enig i at det er stor mangel på gutter, spesielt i timene han holder, som Pump og ulike timer på step.

– På spinning er det en del gutter. Jeg har ikke noe tall på det, fordi jeg har aldri vært instruktør der selv, men i mine timer så er det i beste fall 1 til 2 gutter og 25 jenter. Det er standarden, sier Olsen.

Guttene mangler også når det kommer til dem som leder timene.

– På instruktørsiden så er vi stort sett kun dameinstruktører, som nok heller ikke hjelper, sier Olsen.

Step er en type time hvor enkle kombinasjoner av trinn settes sammen til en koreografi. Dans har tradisjonelt vært noe som appellerer mest til jenter. Men Olsen bekrefter at selv med gruppetimene i dans eller step har de gjort forsøk på å appellere mer til gutter, men uten hell.

– Vi hadde noe som vi kalte Metal Step nå i november, som er en step-time der all musikken er rock eller metall. Til ingen nytte, det var ingen gutter som deltok i de tre rundene det ble arrangert, sier Olsen.

Du skal ikke være med andre

Det er ikke bare når det danses at guttene glimrer med sitt fravær. Selv i gruppetimer i løping, spinning eller styrke, som burde være noe som alle kan være med, på er det få. Det er ikke like åpenbart hvorfor gutter ikke dukker opp på disse.

Olsen teoriserer med at kjønnsforskjellen har gjort at mange frykter å være den ene gutten som dukker opp, og at det har noe å si for oppmøtet.

– La oss si du har lyst til å delta på en time og så ser du inn, og det er bare jenter der. Da er det sikkert en høyere terskel for å dra alene, sier Olsen.

Danişman tror mye av det har å gjøre med hva mange gutter ønsker å få ut av treningen.

– Nå er dette definitivt grunnet i mine fordommer om andre gutter, men jeg tror det henger sammen med at gruppetimer ikke er sett på som ordentlig trening. Du får ikke stor muskelvekst av yoga.

Han deler også en bekymring om sosiale mediers effekt, spesielt Instagram. Her blir gutter fortalt at du skal holde hodet ned, jobbe hardt og ikke fortelle det til noen.

– All utvikling skal skje alene uten at noen ser det. Det sigma-tullet der. Jenter slår meg mer som at de ikke tenker sånn, og at de heller inviterer med venninner for å bygge hverandre opp, gi ros og ha det gøy, sier Danişman.

ALLTID TILSTEDE: Danişman er å finne på treningsstudioet hver dag. FOTO: Kristoffer Ramsøy Fredriksen

TOMT: Her kunne det ha vært flust med gutter. FOTO: Oskar Hadders

Olsen har også lignende oppfatninger. Han forteller om en kultur hvor det fremstår som at om noe er gøy, så er det ikke trening. At du skal bli sliten og sur for at det skal ha en effekt. Dette er stikk imot hvordan han liker å drive sine timer.

– Det eneste jeg ønsker og oppnå som instruktør, er å sette på musikk, slå den av etter en time og innse at wow, jeg er sliten. Altså å oppleve at trening ikke må være et blodslit.

Du kan ikke ha det gøy

Holdningen til trening som blodslit holdt også på å ødelegge for Olsens treningsglede. Han er født og oppvokst i Mo i Rana, hvor han drev med svømming og friidrett. Da han valgte å slutte med det, forsvant samholdet og de sosiale treningene. De ble erstattet av å gå alene ned på senteret, trene alene og gå hjem alene.

– Det var først da jeg kom til Trondheim og begynte å trene sammen med folk at jeg kom på at det var samholdet som fikk meg til å trives med å trene. Når jeg dro hjem fra trening, så gledet jeg meg allerede til neste gang, forteller Olsen.

Å trene for å ha det gøy og det å søke samvær på treningene er noe Danişman mener jenter er langt flinkere til enn gutter.

– Gruppetimer er gøy, så man ønsker å invitere andre med på det. Jeg tror det ofte er noe venninner gjør, mens gutter ikke har den vinklingen av trening som noe som kan være gøy, så de er ikke like gode til det, sier Danişman.

At gutter lever under oppfatningen at de ikke skal ha det gøy på trening, er både Olsen og Danişman enige i, og kommer med påfallende like uttalelser når de blir spurt om gutter kan si de har det gøy når de trener.

– Jeg tror ikke det er så kult å si: «Jeg hadde det skikkelig gøy på trening i dag», sier Olsen.

– Jeg klarer ikke å se for meg en streit kar som sier til en annen streit kar i en gruppetime: «Faen, dette var jo veldig gøy, skal vi gjøre dette igjen?», forteller Danişman.

Du skal ikke dukke opp

Hvordan skal dette skje? Hvordan skal flere lokkes til gruppetimene? Danişman tror et større fokus på de

tingene gutter ser etter med trening, er relevant.

– Kanskje å reklamere, i de timene det er relevant, med at du kan få noe ut av det muskeltreningsmessig. For det jeg ser av reklame fra Sit, er hovedsakelig fokusert på at det skal være gøy. Inviter vennene dine, dette blir gøy og lignende, sier Danişman.

I november i fjor kjørte Sit trening en kampanje for å få med flere gutter på gruppetrening. Dette var noe Olsen opplever at ikke har hatt stor effekt.

– Vi har jo prøvd flere ganger. I november hadde vi en konkurranse hvor du kunne vinne premier om du deltok på fem gruppetimer den måneden. Det ledet heller ikke til noen markant økning av gutter, forteller Olsen.

Olsen forklarer også at det ikke nødvendigvis er så lett som å tilby hardere timer heller. Gruppetimene må forberedes slik at de er like passende om det er noens første eller tusende time. Det er ifølge Olsen mye av grunnen til at tilbudet er som det er.

– De styrketimene jeg har, er mer rettet mot allround styrke. Du blir ikke buff av en Pump- eller Stærk-time

IKKE FRYD OG GAMMEN: Olsen tror mange menn dropper gruppetimer da det ikke er slitsomt nok. FOTO: Jonatan Norbye

i uken. Det er noen treningsformål gruppetimene ikke tilbyr, sier Olsen.

Ikke at det nødvendigvis er noe problem, for gruppetimer er ikke alltid bare fryd og gammen, som Olsen selv fikk oppleve.

– Problemet er nok ikke innholdet i gruppetimene; problemet er forventningen til at innholdet i timene ikke er det de ser etter. Selv ble jeg jo tatt med av en venninne, så da tenkte jeg at jeg kunne bli med, og så kunne jeg trene litt etterpå om det ble for lett. Men halvveis inn den 60-minutters økten var jeg kjørt.

Du vil bli sliten, og du vil ha det gøy. Lover.

Som instruktør erkjenner Olsen at når det kommer folk på gruppetimer, er det viktig å ikke skremme dem vekk.

– Noen ganger kommer det to-tre gutter sammen har jeg lyst å takke dem for at de kommer, men så må de få lov til å være litt anonyme også. Jeg er jo der som en klovn som skal prøve å gjøre det trygt å være der, men de skal få lov til ikke å synes, forklarer Olsen.

Til tross for at trening i mange gutters hode ikke skal være en gøy aktivitet, er det mange som avslører til Olsen på vei ut av døren at det nok var ganske ålreit likevel.

– Jeg har opplevd etter timen at de sier «Wow, det var mye artigere enn jeg trodde det skulle være». De tenker at aerobic ikke er noe tungt, men så innser de at det er mye tyngre enn de først trodde.

Skulle det skje at aerobic-timen ble for hardt eller step-koreografien for vanskelig, er det fullstendig lov å erkjenne nederlag og dra hjem.

– Det skjer i ny og ne, spesielt på de mer avanserte step-timene. De ser bort til meg, som for å be om unnskyldning, men da nikker jeg bare bekræftende tilbake til dem. Det går helt fint, sier Olsen.

Olsen oppfordrer alle gutter til å i hvert fall prøve en gruppetime en gang. Det er i mange tilfeller kun en investering av tid og svette, som raskt kan gi mye mer tilbake.

– Det er ingen økonomisk terskel i å booke en time så lenge du har

BITER IKKE: Om man blir med på gruppetrening, lover Olsen at det vil bli god stemning. FOTO: Oskar Hadders

medlemskap. Så kan du finne ut etter timen at dette ikke var for meg, men da har du lært noe. Eller så finner du ut, som meg, at dette var noe av det artigste noensinne.

Han kan også bekrefte, om noen var redde for det, at jentene i gruppetimene ikke biter, og at det er fullstendig lov til å ha det gøy når du trener. Ikke all trening trenger å resultere i tykke blodårer og biceps som kan knuse ølbokser, som Danişman tror mange gutter ser på som idealet.

Avslutningsvis kommer Olsen med en aller siste lovnad til alle som enda er på gjerdet:

– Jeg har aldri hørt noen si at det ikke var verdt det. **UD**

Haikerens guide til Gløshaugen

Synes du bussen er dyr? Åsne og Halvor testet trøndersk haiketekultur i protest mot de høye bussprisene.

TEKST OG FOTO: Åsne Omland og Halvor Elverum

Å reise kollektivt kan føles som å være i en piratkopi av et dårlig dataspill: Det er både upålitelig og tregt, og det får en til å ønske at man aldri investerte tid og penger i det i utgangspunktet.

Studentene som er forviste til å bo i utkanten av Trondheims sentrale strøk, langt fra sivilisasjonens puls, er gjerne avhengige av bussen for å rekke morgenforelesningene på universitetet. Hver morgen må de kjempe mot andre trøtte studenter om en plass på de overfylte bussene.

Det hadde nok vært lettere å akseptere dersom pengekravet var en symbolsk sum, men når man må ofre middag i en uke for en månedsbillett, er det vanskelig å vise like mye forståelse. Som en protest mot norske byers valgte derfor Åsne og Halvor å haike til skolen istedenfor.

Spenning i luften

De to studentene møtes utenfor Buran Asia, hjørnesteinsbedriften i det beskjedne nabolaget. Klokken er 08:00.

– Har du med alt, spør Halvor.

– Jada, svarer Åsne.

Hun bretter opp det brune pappskiltet og holder det frem. «GLØS?», står det i store grønne bokstaver.

De finner en lang veilomme som gir bilene tid til å svinge inn.

– Den perfekte haikeplass, kommenterer Åsne og hiver ut den første tommelen for dagen.

En svart bil kommer til syne over bakketoppen. Mens den nærmer seg, vokser forventningene. Med kun noen meter igjen strekker de skiltet insisterende mot sjåføren.

Dessverre. Den blankpolerte Tesla-en suser forbi.

Åsne er overbevist om at det ikke var lenge siden «alle» haiket rundt. Hvor har det blitt av alle haikerne? Har de noen gang vært her? Halvor mener hun er nostalgisk overfor en tid som aldri har eksistert.

De undrer seg over hvorfor haiketekulturen ikke har fått bedre fotfeste i Trondheim. Det er få som er mer sparsommelige enn trondheimsstudentene, som sjekker strømpriser minutt for minutt og leser mattilbud som om det var Bibelen. Likevel er det sjelden man ser haikere langs Trondheims gater.

Er det mangel på kreativitet som stopper dem fra å bytte ut bussbilletten med gratis skyss? Eller er det frykten for hvem som kanskje plukker dem opp? Muligens fordi de er to, muligens fordi Halvor er to meter høy, men de to studentene føler ikke frykt der de står på Buran og venter.

HAIKING: En protest mot de høye bussprisene

AKSJON: Åsne og Halvor mener kollektivtilbudet er både dyrt og dårlig

På med haikesjarmen

Det kan virke som om rushtrafikken var over før den begynte. Det kommer en bil i ny og ne, men ingen virker å være interessert i å plukke opp to studenter.

– Det er viktig å smile, sier Åsne.

– Jeg smiler alt jeg kan, svarer Halvor.

Han synes det er kjipt at ingen stopper, men Åsne mener det bygger karakter å bli avvist av så mange biler. Halvor er enig.

– Det er litt som å sjekke opp folk på byen: Etter mange avslag er det ikke så skummelt lenger, sier han.

Tiden flyr av gårde. Halvor begynner å bli utålmodig.

– Når vi når frem til Gløs, tror jeg professorene må forklare deg hva Einstein mente med at tiden er relativ, sier Åsne.

De flytter seg lenger opp i gaten for å haike i en annen retning. Kanskje kjører folk en annen vei til Gløs? Det er en vanskelig vitenskap, dette med haiking.

Etter et lengre hjertesukk fra Åsne har hun snart mistet troen på den trønderske haikeånden. Finnes det virkelig ingen med litt ekstra plass i hjertet og bilen?

Studentene får skyss

Idet de holder på å gi opp, svinger endelig en sort Kia over. En smilende dame vinker dem inn.

– Hei, vi skal til Gløs. Har du plass til to, spør Åsne.

– Ja, så klart! Når har dere forelesning, spør damen tilbake.

Halvor hopper inn i baksetet. Med altfor lange bein er det så vidt han får

plass mellom to barneseter. Sjåføren Veronica lurer på hvorfor de haiker.

– I protest, svarer Åsne.

– Mot bussprisene, utfyller Halvor.

Veronica forteller at muligheten til å plukke opp haikere ikke byr seg så ofte. Hun synes det er synd at haiketekulturen i Trondheim ikke er bedre.

– Det er jo litt dårlig. Det koster meg bare noen minutter ekstra. Ja, i grunnen ingenting å plukke dere opp.

Vil bli haikegründere

Praten går på innpust og utpust. Veronica forteller entusiastisk om en idé hun har.

– Jeg var på Bali en gang, og der hadde de en app. Hvis man skulle et sted, kunne man bli plukket opp av noen mot en liten betaling, litt som Uber.

Hun forteller at det aldri tok mer enn to minutter før noen plukket henne opp.

– Man burde fått til noe liknende med samkjøring. At folk med en ledig

plass i bilen kan plukke opp haikere langs ruten.

Åsne og Halvor liker idéen. Kanskje de skal bli haikegründere? Halvor poengterer at det er en del år siden han hadde programmering.

Bilturen raser unna. Straks er studentene fremme ved Gløshaugen. Veronica kommer med en siste refleksjon før de svinger inn foran Realfagbygget.

– Vi må ha mer rom for hverandre.

Vi er blitt for opptatt av oss selv. Alle skal rekke så mye på kortest mulig tid. Hva har skjedd med å hjelpe naboen? Ha det bra!

Hun vinker og forsvinner ut på veien igjen. Åsne og Halvor anser haikeaksjonen som en suksess og går for en high five.

Det er lett å føle seg hjelpesløs når bussprisene for studenter i Trondheim er 40 prosent høyere enn snittet i de andre storbyene i Norge. Derfor oppfordrer Åsne og Halvor til å hoppe inn i en tilfeldig fremmeds bil og la dem betale for bensinen isteden.

DANNELSEREISE: Veronica vil være en som hjelper naboen, og synes vi bør haike mer
FOTO: Privat

Kulturkalender

FILM

Harry Potter-maraton på Prinsen kinosenter (30. april 11:00)

Natt til arbeidernes dag byr Trondheim kino på en hel jævla natt med *alle* Harry Potter-filmene. JK Rowling er kanskje ikke helt i tidsånden for tida, men filmene står seg som nostalgisk barnemoro for mange. Det begynner klokka elleve 30. april, og dersom du er blant de slitesterke, trer du ikke ut av kinomørket før *20 timer* (!) senere. På et tidspunkt slutter det helt sikkert å være fornøytelig, men hva gjør man vel ikke for å føle på en form for nerdete tilhørighet.

Risky Business på Austmann bryggeri (2. mai 19:00)

Forut at Tom Cruise ble den myteomspunnede superstjerna han er i dag, spilte han i en smått legendarisk film på begynnelsen av 80-tallet. I *Risky Business* spiller han en tenåring som gjør om familiehjemmet til et horehus i foreldrenes fravær. Filmen hadde aldri blitt laget i dag, men det er litt av sjarmen. Så dersom du liker filmene dine litt på kanten, Tom Cruise eller *teen sex comedy drama* som filmen er kategorisert som på Wikipedia, er *Risky Business* filmen for deg.

FANT på Cinemateket (4.–7. mai)

Cinemateket byr på et lite stykke norsk filmhistorie i mai. Regien er ved Henrik Ibsens barnebarn Tancred Ibsen, og Alfred Maurstad leverer en av norsk films mest ikoniske rolletolkninger i rollen som fanten Fændrik (voldsomt til spenstige navn de hadde på 30-tallet). Filmen er ellers helt på det jevne, men er like fullt et stykke norsk kulturarv som det er kult å kunne flexe på seg å ha sett.

R.M.N som mandagsfilm på Prinsen kinosenter (15. mai 18:00)

Om det har vært smått med kulturell kapital dette semesteret, er Prinsen kinos mandagsfilm her for deg. Rumenske Cristian Mungiu er en av de bedre nålevende *auteurene*, og hans nyeste film, *R.M.N.*, har jevnt over blitt hyllet som en god film. Redd kinokulturen, kom deg på mandagsfilm og se en god europeisk film i samme slengen!

TEATER

Småborgerbryllup med Samfundets Interne Teater på Knaus (22. april 19:00)

SIT skal gifte seg på Knaus! Stykket, som er skrevet av Bertolt Brecht, er over hundre år gammelt, men ifølge regissøren like fullt relevant for dagens studenter. Her kan man nok få seg både ny selvinnsikt og en god latter. Kjøp deg billett til en (eller flere) av de seks forestillingene, så ses vi i bryllupet.

IDRETT

Rosenborg–Vålerenga på Lerkendal stadion. (6. mai 18:00)

Fotball? Fotball! Og to lag som hater hverandre herfra og til hovedstaden. Hvorvidt fotballkampen i seg selv blir en høydare, vil bare tiden vise, men kampen som vil utkjempe seg blant de to tilskuerskarene, Kjernen og Klanen, vil bli en førsteklases batalje. Det skal ropes, hoies og hates, så dersom du i eksamensperioden har behov for å få utløp for litt uforløst agg, er det bare å komme seg på kamp og stille seg med enten trønderne eller hovedstadsfolket og la det stå til.

GODT OG BLANDET

LEGO-utstillingen På kloss hold i Charlottenlundhallen (22–23. april)

For mange av oss er det mange år siden LEGO-klossene ble lagt ned i kasser for å aldri bli lekt med igjen. Heldigvis er ikke alle som deg og meg, for i Charlottenlundhallen skal det stilles ut det fremste av både norsk og internasjonal legoingeniørkunst. Ta med deg lillebror, filletante eller hele kollektivet opp til Jakobsli og sjekk ut hvor imponerende lego blir når den bygges av folk som har peiling.

Eurovisionfinalevisning på Lager 11 (13. mai 19:45)

Eurovision er kanskje ikke for alle, men for dem som brenner for glitter, høy camp-faktor og middelmådige vokalprestasjoner, er det nesten for en nasjonaldag å regne. Lager 11 byr opp til en diger fellesvisning, så kle deg i din mest iøynefallende påfugl-drakt og stikk bortover mot Sluppen og hei fram Alessandra Mele til en helt ok åttende plass.

Thomas Seltzer på Dragvoll (24. april 18:00)

Mediemann og hardrocker Thomas Seltzer inntar Dragvoll for å snakke om den politiske situasjonen i USA. Det er kaos der borte, og i Seltzers foredrag skal det snakkes om polarisering, misinformasjon og konspirasjonsteorier. God stemning er det ikke, men lærerikt kan det bli! Hopp på 3-eren, buss opp til Det humanistiske fakultets bortgjemte fort og sett deg godt til rette på en av Dragvolls vonde auditoriumsstoler.

Åpen gård på Siftelsen Voll gård (Hver søndag utover våren 11:00)

Enten du er en bondestudent som savner eimen av møkk eller et bymenneske som trenger eksponering for noe annet enn bylarm, er åpen gård noe for deg! For bare 70 kroner kan du prøve hesteridning, hopping i halmbingen og mating og nærkontakt med nusselige dyr.

17. mai på Heidi's (17. mai 12:00)

Heidi's trenger ingen nærmere introduksjon. Det gjør ikke 17. mai heller. For mange er grøtfeylla og nasjonaldagen synonymt med hverandre, og for dem av dere som vil drukne eksamenssorgene på Solsidens mest ærverdige utested, er det bare å booke bord allerede nå. Blir det gøy? Det blir hva du gjør det til selv.

The Inflatable Museum (29. april 11:00)

I regi av Rosendal Teater vil det 29. april reises et digert oppblåsbart telt midt på Trondheim Torg. Teltet vil fungere som museum, museumsbutikk og kunsthappening, alt i ett. Visstnok kan du lage din egen kunst i teltet, men om sant skal sies, skjønner jeg ikke helt hva slags arrangement dette er. Kunsthappening, javel, men hva betyr det? Uansett, teltet vil reises og du burde ta turen.

– Føler at jeg er en mor som skal vise frem de ni ungene sine

Når Studentersamfundets Interne Teater inviterer til bryllup på Knaus, kan skuespillerne og regissøren avsløre at både brudeparet og gjestene er av det helt spesielle slaget.

TEKST: Leif Henrik Hansen Høøen | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Småborgerbryllup (1919) med SIT

Skrevet av: Bertolt Brecht

Premiere: 22. april klokken 19:00

Sted: Knaus, Studentersamfundet

– Fasaden må falle, sier Konstanse Fjellvang.

Det er dette regissør Konstanse har jobbet med som utgangspunkt nå som Studentersamfundets Interne Teater (SIT) skal sette opp *Småborgerbryllup* på Knaus på Samfundet. Teaterstykket, som er en satire, handler om to unge mennesker som gifter seg og inviterer til bryllup hjemme hos seg. Selv om det er skrevet for over 100 år siden, har det ikke vært vanskelig for Konstanse å gjøre det relevant for dagens studenter.

– Vi har valgt å spille på det overfladiske og ytre. Stykket har blitt satt til nåtiden, på Oslos vestkant. Karakterene later som om de er noe de ikke er, for eksempel at de har bedre manerer enn de egentlig har, og blir litt latterliggjort. Hvis vi er heldige, sitter noen i publikum og tenker: «Oi, sånn har jeg faktisk oppført meg av og til. Kanskje jeg må jobbe litt med det.»

Publikum midt oppi kaoset

Jeg møter Konstanse og tre av de ni skuespillerne under pausen i en øving. Det originale manuset har de stort sett valgt å beholde, med unntak av noen få endringer. Det er likevel ikke en tradisjonell teateroppsetning man vil være vitne til.

– Vi har flyttet stykket ned fra scenen og inn blant publikum, slik at de får være en del av det. De vil være midt oppi dette kaoset av et bryllup som skal utfolde seg på 40 minutter. Det vil bli både intenst, morsomt, ubehagelig og overraskende, forteller Konstanse.

Eilov Andresen Gravdal spiller en ung mann som er bryllupsgjest. Han tror at Konstanses grep vil gjøre forestillingen ekstra spesiell.

– Det at vi spiller midt blant publikum, vil gjøre at hvor man sitter i lokalet, bestemmer hva man får med seg av blick og hva som skjer mellom de ulike karakterene. To ulike

SPENT: Småborgerbryllup er den første forestillingen Konstanse Fjellvang regisserer for Samfundet.

publikummere vil dermed se to forskjellige forestillinger, sier han.

Karakteren Eilov spiller, beskriver han som en mindre begavet figur som ikke helt henger med i samtalen.

– Manuset legger ikke så stramme føringer for hvem den unge mannen er, så det har vært mye rom til å forme karakteren selv. Vi vet egentlig ikke hvorfor han er invitert til bryllupet, annet enn at han er sønnen til vaktmesterparet, forklarer Eilov.

Han forteller at de har latterkramper hver øving på grunn av de rare

situasjonene som oppstår rundt midtdagsbordet. Spesielt havner Eilovs karakter i konflikt med den eldre herren Gerhardt Schjøtt, spilt av Brede Vangen-Lønne.

– Den unge mannen er veldig på og skal bygge en relasjon, mens jeg ikke er interessert i det i det hele tatt. Den kontrasten mellom den eldre herren, som er så streng og ordentlig, og den unge mannen, som ikke har noe der å gjøre og ikke klarer å te seg, den synes jeg er veldig morsom, forteller Brede.

Bryllup byr på utfordringer

Bruden selv spilles av Linn Tønnesen Kystvåg. Bruden har høye forventninger til sitt eget bryllup og vil at det skal bli helt perfekt. Linn kan avsløre at det ikke blir som hun hadde sett for seg.

– Hun blir skuffet i hele bryllupet. Hun innser at hun har invitert helt feil gjester, for alle er helt forskjellige. Det hun trodde var en god venninne, oppfører seg helt annerledes enn forventet, så alt blir rart.

Linn beskriver bruden som sur og uenig med folk. For henne har det vært en liten utfordring å spille en rolle med et slikt humør, da det skiller seg fra karakterene hun har spilt før. Hun studerer drama og teater, og ønsker å fortsette som skuespiller etter studiene.

– Jeg vet ikke hvor jeg skal gjøre av meg hvis jeg ikke er med på en teaterproduksjon.

Konstanse forteller at hun tidligere hadde en skuespillerdrøm som så ble til en regissørdrøm. Hun ble, i likhet med Eiolv, Brede og Linn, tatt opp i SIT i februar i år.

– Det er en trygg havn i studiehverdagen, føler jeg. Det er noe helt magisk ved å være en gjeng med mennesker som vil hverandre godt og jobber mot et felles mål.

Nervøsitet er en ressurs

De tre skuespillerne forteller at de enda ikke har rukket å bli særlig nervøse, men at nervene kommer til å snike seg innpå dem når premieren nærmer seg. De beskriver i enighet stemningen rett før man går på scenen som noe helt unikt.

– Og så er det alltid så deilig med applausen og rusen av premiere, tilføyer Linn.

I kontrast til skuespillerne forteller Konstanse at hun har følt seg nervøs i to måneder. *Småborgerbryllup* er det

SPENT: Småborgerbryllup er den første forestillingen Konstanse Fjellvang regisserer for Samfundet.

ENGASJERT GJENG: Fra v.: Brede Vangen-Lønne, Linn Tønnesen Kystvåg, Konstanse Fjellvang og Eiolv Andresen Gravdal

første teaterstykket hun regisserer for SIT. Hun er svært spent på premieren 22. april.

– Jeg kommer til å føle at jeg er en mor som skal vise frem de ni ungene sine. Jeg er dritnervøs, og når de står på scenen, har jeg null kontroll lenger.

Hun er likevel opptatt av at nerver i teatersammenheng er en ressurs, ikke en svakhet.

– Nervøsitet gjør ting bedre, for man blir så sensitiv og tar inn alt ti ganger sterkere. Da blir det rett og slett bedre spill, avslutter Konstanse.

Kulturanmeldelse:

Solbrente minner

Charlottes Wells debutfilm

Aftersun har tilsynelatende ikke noe klimaks. Blir det film av sånt?

FOTO: Arthaus

TEKST: Åsne Omland

Regi: **Charlotte Wells. *Aftersun*. Storbritannia, 2022. 1 t. 42 min.**

Aftersun er en fragmentert erindring av en sydenferie i Tyrkia. Filmen skildrer forholdet mellom den unge faren Calum (Paul Mescal) og datteren Sophie (Frankie Corio). Wells beskriver en ferie de fleste har opplevd: restaurantbesøk med klein underholdning, solstekt hud, følelsen av å alltid være for ung i forhold til de andre barna, bading og dykkebriller som forsvinner til havets bunn. Utover de velkjente feriebegivenhetene skjer det tilsynelatende lite, men under estetiske bilder ligger en vag fornemmelse av at det er noe som ikke stemmer.

Livet kan bare forstås baklengs, men det må leves forlengs, skrev den danske filosofen Søren Kierkegaard. Det er oppgjøret med fortiden som driver handlingen, og i *Aftersun* ser man filmen gjennom øynene til både det naive barnet og den reflekterte, voksne datteren samtidig. Filmen er et sammensurium av klipp fra flere ulike perspektiv: Sophies opplevelse av ferien, videoklipp, Sophie som ung

voksen og innslag av kunstneriske klipp. Perspektivene gir nye lag med innsikt i et far-datter-forhold vi ikke klarer å bli kloke på. Det er barndomsminner plassert i en videofilm, som nå granskes med et voksent blikk.

Aftersun har fått stor internasjonal anerkjennelse. Filmen var snakkisen under Cannes og ble nominert til Oscar for beste mannlige hovedrolle. At den har nådd så bredt ut, handler nok om den universelle, men lite utforskede tematikken. Filmen får frem den ubehagelige erkjennelsen som kommer når bildet du har av foreldrene dine slår sprekker og man ikke vet om man skal klandre dem eller føle medlidenhet. Dette er ingen bebreidende film om en utilstrekkelig far. *Aftersun* skildrer Sophies forsøk på å forene faren hun husker med mannen hun ikke kjente.

Da filmen var over, undret jeg: Var dette alt? Det skjedde jo ingenting. Mens filmer ofte skal mate inn moral og handling med teskje, var dette en film som ikke engang ga meg skjeen. Jeg søkte opp «*Aftersun ending explained*» på youtube uten å bli klokere. Først noen dager senere klarte jeg å fordøye det jeg hadde sett. Wells mestrer

balansekunsten å gi nok informasjon til at man henger med, uten å overforklare. Fordi filmen er så vellaget og løser mye på en unik måte, er den vanskelig å kritisere. Det finnes likevel elementer som bidrar lite til filmens helhet, som for eksempel klippene av Sophie som voksen. Disse kunne ha utdypet Sophies karakter, men de behandles med en så stor distanse at filmen heller kunne vært dem foruten.

Under hele filmen venter man på at noe spektakulært skal skje, men det er som å vente på Godot. Sophie leter etter svar, men minnene er blandet sammen med forestillingsevnen, og det blir vanskelig å vite hva som er ekte. Alt er for fragmentert til å gripe fast ved og sannheten ligger rett utenfor rekkevidde. Det er her filmens store kvalitet ligger, i alt som ikke vises på skjermen. Klimakset åpenbarer seg i erindringene som kommer i etterdønningene til filmen. I en tid hvor film ofte skal ha et plott som kan oppsummeres med én setning, er det befriende å se en film som viser tillit til seeren. Som Wells selv forklarer: Film skal stille spørsmål som det ikke er mulig å finne svar på ved å lete andre steder enn i filmen.

Topp fem steder å gråte i Trondheim

TEKST: Kari Sogner Noonan | FOTO: Anna Caroline Fladby

Studentlivet er ikke kun en dans på roser. Har du nettopp kontet exphil for tredje gang? Enda ikke fått innfridd kjærestegarantien? Spiser lesesalnaboen knekkebrød med makrell i tomat til lunsj? Les videre for å finne ut hvor du kan felle en tåre i fred.

Nedenfor Bakklandet skydsstasjon

Over gata fra Bakklandet skydsstasjon finnes det en oase med et lite grøntareal der det er perfekt å felle en tåre eller to. Dessuten er det et sett med husker der man kan gynge mens man mimrer tilbake til barndommen der alt var enklere og man ikke trengte å stresse over eksamener eller kjærlighetsorg. Nede langs elven daffer fredfulle ender rundt som man kan mate for ikke å føle seg så alene. Alt i alt er dette et romslig og fredelig sted, og man kan vaske ansiktet sitt med elvevannet etter griningen.

Ved Skansen fyrtårn

Det er uten tvil appellerende å gråte mens man ser ut på den vakre Trondheimsfjorden, men det er ofte folksomt i midtbyrunden langs kystlinjen. Når det er sagt, kan man gå ut på steinbryggen til fyret på enden

der man kan være alene. Dessuten kan man sette seg på innsiden av brygga nede ved vannlinjen om det er folk ved fyret. Er det noen ting her i livet som er bedre enn en god gråt, vakker utsikt og lukten av havet?

De små strendene ved Trondheim spektrum

Hvis du går inn i buskene langs elven ved Trondheim spektrum finnes det flere bittesmå strender man kan gjemme seg bort i. Så om det er andre som gråter eller eventuelt skyter opp noe ulovlig, kan man fort finne en annen strand å gråte på. I tillegg føler man seg i ett med naturen når man sitter på en stein, hører fuglene kvitre og ser utover Nidelva.

St. Olavs hospital

Det finnes mang en benk drysset utover St. Olavs hospital der det er helt naturlig å slå til med en god grineøkt. Hvis man

blir fersket her, er det null stress. Det er nemlig ikke rart å gråte utenfor et sykehus. Generelt sett er det stille og fredelig, med mindre en ambulanse er på vei inn eller ut. Dessuten er det også flere benker uten mange mennesker rundt som føles ganske private.

Trondheim torg

Jeg vil ikke si at dette er det eneste stedet på listen hvor jeg faktisk har grått selv, men om jeg hadde sagt det, ville jeg også sagt at folk latet som om de ikke la merke til det. Og det var til tross for at det var midt på dagen i en helg. Jeg advarer mot å gjøre det til en vane å gråte her, men det er greit i ny og ne. Om du virkelig har lyst til å være diskret når du gråter her, anbefaler jeg et stort par med solbriller. Med solbriller kan du faktisk gråte hvor som helst.

TORGET: Om du vil gråte diskret, anbefaler vi solbriller.

HUSKE: På Bakklandet kan du gynge vekk sorgene.

Musikkredaksjonens guide til god eksamensmusikk

Når eksamen nærmer seg med stormskritt, er det fint å ha noe god musikk å falle tilbake på.

Uavhengig om du trenger musikk som hjelper på motivasjonen eller et avbrekk i lesingen, har vi i musikkredaksjonen snekret sammen en solid liste med musikk som kan benyttes. Vi har funnet det beste fra ambient til stonerrock og eksperimentell klassisk. Lykke til, og nyt!

TEKST: Musikkredaksjonen | ILLUSTRASJON: Eiril Solveig Ugulen

Charlotte Dos Santos – *Morfo*

Spellemannprisen hadde hodet på rett plass da de med rette nominerte Charlotte Dos Santos' 2022-album *Morfo* i kategorien R&B/soul. *Morfo* er navnet på en blå sommerfugl fra skogene i Amazonas, og på albumet med samme navn sprer Charlotte Dos Santos de norsk-brasilianske vingene sine og tar oss med til et fortryllende lydlandskap. Her er det plass til både R&B, jazz og bossanova som vil glede enhver tilhenger av Erykah Badu og Raveena. Lyden av stjerneskuddet er lekende, undrende, trøstende og hypnotisk, og kurerer alt av slitsomheter i eksamensperioden. Greit, kanskje ikke vitenskapelig bekreftet, men definitivt verdt en lytting eller ti.

– Malin Isabel Disco Guleng

Lil B – *I'm Gay (I'm Happy)*

I eksamensperioden hvor stresset veier et tonn og selvtilliten er på bunn, kan negativitetens avgrunn og nihilistiske holdninger friste. På 2011 cloudrapp-klassikeren *I'm Gay* betrygger Lil B deg om at alt kommer til å gå fint. *I'm Gay* er knappe 45 minutter med sosiale kommentarer og naiv positivisme, rappet over noen av de mest kreative og nyskapende instrumentalene levert av blant annet Clams Casino. På låtene «Gon Be Okay», «I Seen That Light» og spesielt «I Hate Myself» er Lil B positivitetens katalysator. Sistnevnte er særlig inspirerende, for der kommer han frem til konklusjonen at han ikke er klar til å dø og elsker seg selv. I Lil B sin verden har alt mening, og alt kommer til å gå bra – en verden verdt å besøke i ditt neste avbrekk. Jeg elsker livet, meg selv, deg, Lil B, og til og med eksamen.

– Mats Fosdahl

Laraaji – *Segue To Infinity*

Arkivutgivelsen *Segue To Infinity*, utgitt i år, er en samling av multi-instrumentalisten Laraaji sine største verk. Store 20-minuttersstykker utgjør en tre timer lang meditasjonsøkt som egner seg godt for lengre dager på lesesalen. Sitere og kalimbaer virvler gjentakende i store atmosfærer og uttrykker en spiritualistisk, opphøyd stemning. Laraajis mystisisme kan være betryggende under en eksamensperiode der akademiske strukturer og et vanskelig pensum kan overvelde den enkelte student. *Segue To Infinity* er for studenten guddommelig inspirasjon, samtidig som det føles som en varm klem hvor Laraaji forsikrer deg om at det kommer til å gå fint. Og dersom det ikke gjør det, er det sikkert en del av den første årsakens større plan.

– Mats Fosdahl

Nathalia Lafourcade – *De Todas las Flores*

Nok et vakkert og velpolert album til å ta hodet vekk fra eksamensstresset; *De Todas las Flores* av mexicanske Nathalia Lafourcade gikk kanskje litt over hodet på nordmenn flest da det kom ut i fjor. For dem av oss som ikke er drevne i spansk, er det en liten språkbarriere her, men når alt låter så pent, har ikke det noe å si. Nathalia Lafourcades intelligente og velarrangerte bossanova-inspirerte poplåter passer perfekt til en norsk vår som sakte bryter seg frem utenfor de dystopiske lesesalvindue. Du kan sikkert drømme deg til varmere strøk også, men du har viktigere ting å gjøre enn det. Skjerpings.

– Magnus Rygge

Brian Eno – *FOREVERANDEVERNOMORE*

Om du er glad i levende lys, en smule eksentrisk eller bare jævlig glad i David Bowie, har du nok vært innom Brian Eno. Den britiske ambient-artisten har viet et helt liv til å lage musikk som kan nytes like fullt som årvåken lytter som passiv lydjunkie. Fjorårets album, *FOREVERANDEVERNOMORE*, er ikke bare et godt album, men også en god inngang til Enos ambiente lydunivers. Gjennomgående for albumet er Enos lune vokal som geleider lytteren gjennom alle de beroligende lydene du måtte drømme om – fra fuglekvisper til klokkeslag ispedd drøssevis av romklang. Med titler som refererer Ikaros, utstyrer Eno deg med vinger som vil sende deg svevende gjennom eksamensperioden. Bare ikke kom for nær leselampen!

– Simen Almaas

Alle vet at signaturen til *Munch* er verdifull, men visste du at signaturen til en revisor er *gull* verdt?

Tillit til det som rapporteres i landet vårt er viktig. Masterstudiet i regnskap og revisjon er et toårig studium som gir deg den kompetansen du trenger for å bli statsautorisert revisor, med en signatur folk kan ha tillit til. **En signatur som er gull verdt.**

Jazz Liberatorz – *Fruit Of The Past*

Jazz Liberatorz er en gruppe dannet i 1999 i Frankrike som består av Dj Damage, Dusty, og Ben. Gruppen henter mye inspirasjon fra amerikansk musikk og samler mye derfra for å lage jazzrapp. I 2009 slapp gruppen sitt andre album, *Fruit of The Past*. Gjennom 75 minutter kan man nyte avslappet jazzinspirert hiphop. Låtene varierer mellom å kun være instrumentaler og å ha gjestever fra blant annet Mos Def og Fat Lip. Selv om albumet er veldig rolig, skjer det nok til at det ikke blir for repetitivt og kjedelig. Albumet gir en god blanding mellom å være forutsigbart og spennende, noe som passer veldig bra for å sitte på lesesal.

– Andreas Johnsen

Kyuss – *Welcome to Sky Valley*

Kyuss kan regnes som en av pionerene innen stonerrock. Gruppen ble dannet på slutten av 80-tallet og har hentet inspirasjon fra band som Black Sabbath og Led Zeppelin. Bandets musikk preges av tunge riff og hardt treffende trommer. På bandets tredje album *Welcome to Sky Valley* gjør de det de gjør best og leverer ti spor med både tunge og psykedeliske riff som fenger. Låten «Space Cadet» er i det noe roligere sjiktet, men utenom det går albumet relativt hardt. Albumet er en kontrast til den typisk rolige og behagelige eksamensmusikken, men om du kjenner at motivasjonen er i ferd med å renne ut og trenger å holde rastløsheten vedlike, kan dette være eksamensalbumet for deg.

– Andreas Johnsen

Mid-Air Thief – *Crumbling*

På desperat jakt etter et komfort-album som kan stoppe deg fra å rive ut håret ditt når du ikke vet svaret på en oppgave? Jeg har svaret! Med albumet *Crumbling* fra 2018 leverer den koreanske folktronica-artisten Mid-Air Thief en eterisk, varm klem. Et luftig, akustisk lydlandskap smelter sammen med elektroniske «bleep bloop»-lyder til et sømløst lydbilde som komplementeres av vokalen til den sørkoreanske singer-songwriteren Summer Soul. Spesielt i låtene «Why?» og «These Chains» skinner den fargerike produksjonen, og du kan høre alt fra Radiohead til Stereolab dersom du bare lar lyttingen fantasere. *Crumbling* er et ekte no-skip-album som både beroliger og samtidig vekker et fokus eller en nysgjerrighet, perfekt for den lille (lange) pausen utenfor lesesalen.

– Malin Isabel Disco Guleng

Fishmans – *Long Season*

Denne drømmepop-klassikeren gjør deg ikke bare til det kuleste indiehodet på lesesalen. *Long Season* passer også perfekt til et 35 minutter langt avbrekk der prokrastinering på sosiale medier så vel som tanker om akademisk skriving og kildeføring holdes på avstand. Med *Long Season* har Fishmans funnet en perfekt balanse mellom spenning og hypnotiserende, deilige gjentagende temaer som belønner dem som lytter nært og udistrahert. Jeg ville ikke satt på *Long Season* på lesesalen, men luft heller hodet ved å gå deg en tur med Fishmans på ørene, og la hjernen få hvile med ett av de mest fascinerende albumene fra det alternative 90-tallet.

– Magnus Rygge

Erik Satie, Reinbert de Leeuw – *Gnossiennes; Gymnopédies; Ogives; Trois sarabandes; Petite ouverture à danser*

Gnossiennes; Gymnopédies; Ogives; Trois sarabandes; Petite ouverture à danser er en samling av Satie sine mest berømte verk, tolket og innspilt i 1995 av Reinbert de Leeuw. Utgivelsen inneholder blant annet seks av hans første «gnossienener» og hans tre «gymnopédier», som blir sett på som hans mesterverk. Saties impresjonisme fremheves i Leeuw sin tålmodige, minimalistiske tolkning, hvor musikkens skjønnhet utfoldes vel så mye i sprangene mellom notene. På et elegant, men aldri overdådig vis danser de Leeuw på Satie sitt noteark og inn i hodetelefonene. Sparsom minimalisme, betryggende gjenklang og repetisjon gjør denne Satie-utgivelsen perfekt for en elegant øvingsøkt.

– Mats Fosdahl

Disse sommerfestivalene bør du få med deg

Sommer betyr festival og god musikk. Her kommer noe for enhver, enten du er hiphop-entusiast, et indiehode eller rett og slett bare søker god stemning. Musikkredaksjonen kommer med tips til de beste festivalene du bør sjekke ut i løpet av sommeren. Kanskje finner du din nye favoritt?

TEKST: Musikkredaksjonen | ILLUSTRASJON: Lea Lauvland Longva

FOTO: Krists Iuhaers (CC BY2.0)

ROSKILDE: Roskilde presenterer i år artister som Kendrick Lamar, Rosalía og Queens of the Stone Age

Roskilde festival, Danmark 24. juni–1. juli

TEKST: Mats Fosdahl

Klokken er ni. Teltet er blitt omgjort til en badstue takket være en stekende sol, og gårsdagens fest har fortsatt i hodet ditt. Tusenvis av omringede soundbokser har allerede vekket ethvert nervesystem og du spør deg selv hvordan du skal overleve dette i syv dager til. Du spretter en nær kokende tubis. Fest, god musikk og viljestyrke er svaret.

Den største nordiske festivalen, Roskilde, byr som vanlig på åtte dager med fest og musikk. Festivalen er vidt i sitt tilbud av sjangere: Med hiphop-artister som Kendrick Lamar og Yung Lean, popmusikk fra Rosalía og Caroline Polachek og rock fra Electric Wizard og Queens of the Stone Age er Roskilde sin 2023 artistliste variert. Og dersom du ikke har gått lei av dem i Norge allerede, skal listegigantene Undergrunn og Karpe innta scenen.

8 Festival, Litauen 16.–18. juni

TEKST: Simen Almaas

Roskilde er vel og bra det, men holder du samme breddegrad og legger turen en god del lenger øst, kommer du til en liten skjult perle av en festival i Litauen. Hvorfor ta til takke med gjørme og svette telt når du kan dra på festival i et vaskeekte fengsel? 8 Festival arrangeres nemlig i det gamle ærverdige fengselet Lukiškės i hovedstaden Vilnius. Dette er festivalen for deg som har et øye for alternativ rock og hiphop. Fra 16.–18. juni kan du oppleve en stjernespektakulær artistliste bestående av blant andre Slowthai, Squid, Psychadelic Porn Crumpets og Shame. Det ryktes også billig øl for den som måtte interessere seg for sånt.

Bukta, Tromsø 20.–22. Juli

TEKST: Andreas Johnsen

Bukta, som har sitt 20-årsjubileum i år, er en av Nord-Norges største festivaler. Festivalen byr på artister med ulik musikalsk bakgrunn, men den røde tråden er rock. Den finner sted i Telegrafbukta, som er én av Tromsøs få badesteder, så her er det mulig å kjenne på badetemperaturer om man ønsker et avbrekk fra musikken. På årets artistliste finner du blant annet Honningbarna, brenn., Madrugada, Susanne Sundfør, og The Good The Bad and The Zugly. Dersom du ønsker å oppleve god musikk i midnattssolen, gitt at været oppfører seg, er dette en festival å sjekke ut.

GOD STEMNING: Øya, en av Norges største festivaler, byr atter et år på god stemning i hovedstaden FOTO: Oskar Hadders

Øya, Oslo 8.–12. august

TEKST: Magnus Rygge

Det kan kanskje virke som Øya-festivalen har en fast plass på lister som denne. Hvert år må man liksom dra til Tøyenparken for å møte seg med storbyfolket og sommerhipsterne. Ja, det kan være trangt, dyrt og dårlig vær, men Øya-bookerne leverer år etter år med artister man vanligvis ikke får gleden av å se i Norge. I år har festivalen som vanlig et knippe knallgode hovedattraksjoner i Håkan Hellström, Wizkid og Blur. Kanskje enda mer spennende er Susanne Sundfør, Jockstrap, moderne jazzhelter som Makaya McCraven, deilig mannsrollepønk med Viagra Boys og kultete indierock i Yo La Tengo. Sleng på Pusha T, Obongjayar og Lars Vaular, så har du et vanntett festivalprogram der de aller fleste vil finne få pustepauser.

Olavsfest, Trondheim 28. juli–3. august

TEKST: Magnus Rygge

Olavsfest er kanskje ikke det man forbinder med festivalsommer, men det som mangler i kvantitet og fri hippie-stemning, tas igjen med en habil rekke potensielt spektakulære konsertopplevelser. 31. juli kommer én legende og én nykommer innen det beste av norsk popmusikk, henholdsvis Susanne Sundfør og Metteson. Kritikerroste Kim Myhr har med seg *Sympathetic Magic* til Byscenen 2. august. I tillegg avsluttes hele uka med urpremiere på Ola Kvernbergs *Steamdome III*, der han ikke bare har med seg det vanlige Steamdome-bandet, men også hele Trondheim Symfoniorkester. Et større klimaks av en avslutning er vanskelig å se for seg.

Parklife, Manchester 10.–11. Juni

TEKST: Andreas Johnsen

Parklife foregår omtrent rett etter eksamensslutt i Manchester. Festivalen byr på mye elektronisk musikk, men også artister innen sjangre som pop og hiphop. Parklife foregår over to dager og er fordelt på ni scener. Årets artister er solide, som Wu-Tang Clan, Nas, Slowthai, JPEGMAFIA og Little Simz for hiphop-interesserte. For dem som er mer interesserte i elektronisk musikk, kommer blant annet Fred again, Skrillex, The Prodigy, Nia Archives, Mall Grab og Skin on Skin. Parklife byr på et bredt spekter av artister i en veldig kul by.

ØYA: Festivalpublikummet kommer tilbake fra vinterdvalen. Gjør du? FOTO: Erik-Moholdt

Trænefestivalen, Træna, 6.–8. juli

TEKST: Even Kaushik

Se for deg å nyte en lunken Nordlandspils klokken 03:00 i midnattssol til lyden av en smeltedigel av mennesker som diskuterer hva som helst på alle slags mulige språk. Et rave som foregår i strandkanten mens en haug nudister blir fotografert for et kunstprosjekt. I tillegg har du kanskje nettopp sett Aurora, Bigbang, Ary, Sara Fjeldvær eller brenn. live. Det går ikke, tenker du kanskje. Å, joda, det går, og dette får du kun på Trænefestivalen, svarer jeg. Træna har vært og er en noe sagnomsust festival. Den finner sted på en liten øy ute i havgapet på Helgelandskysten. Likevel har The Guardian bæret festivalen med en plass på deres topp ti liste over Europas beste festivaler.

Loaded, Oslo, 8.–9. juni

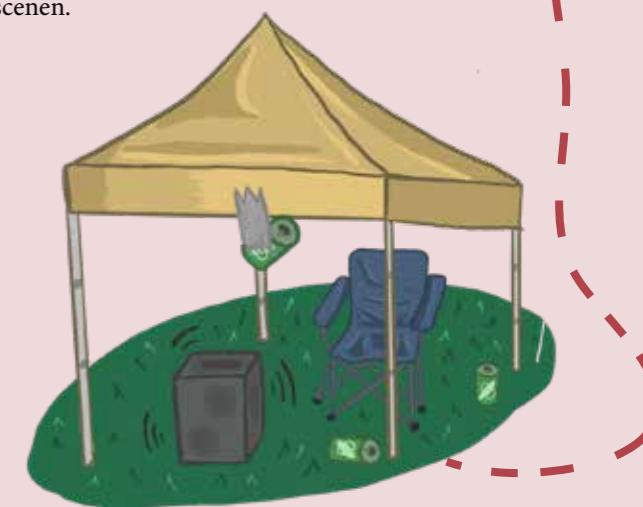
TEKST: Malin Isabel Disco Guleng

Loaded 2023 karatesparker i gang sommeren og festivalsesongen på historiske Kontraskjæret i Oslo. Festivalen som i fjor presenterte internasjonale indieyndlinger som Snail Mail og Wet Leg, skuffer heller ikke i år. Her finnes det både noe for deg som går med en litt for liten lue året rundt, og for pappaen din. Blant annet spiller Amason, Fieh og ikke minst The War On Drugs som spiller sin første festivalkonsert i Norge siden Øya i 2014. Se opp for mye bransjesnakk i publikum og hovedstadens gitarfyrer som potensielt lener seg over skulderen din for å servere deg en «helt syk» nach-historie om en eller annen halv-anonym trommis på scenen.

Lyse netter, Moss 8.–11. juni

TEKST: Malin Isabel Disco Guleng

Det er ikke hver dag trommisen fra My Bloody Valentine spiller DJ-sett i Moss. Gjengen bak festivalen Lyse Netter har fullstappet årets program med musikk, kunst og litteratur på et høyt internasjonalt nivå som får selv en vestlending til å vurdere å legge sommerferien ditover. Festivalen kan by på The Brian Jonestown Massacre, Susanne Sundfør og Lee Ranaldo (Sonic Youth) & Raúl Refree. I tillegg kommer Lindstrøm, Bjørn Torske, Shari Vari og Todd Terje & Dølle Jølle. Selma French og The Megaphonic Thrift er blant mine favoritter, men her er det virkelig mye å velge i.

TIL MINNE OM RYUICHI SAKAMOTO, SYNT-GENIET SOM ENDRET MUSIKKEN

Fra Yellow Magic Orchestra til *Merry Christmas, Mr. Lawrence* har elektronikapioneren satt sitt preg på musikkverdenen. Etter 71 innflytelsesrike år sovnet Ryuichi Sakamoto inn i mars 2023.

TEKST: Mats Fosdahl | ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

Syntpop-trollmenn fra Japan

Sakamoto begynte sin musikkariere i bandet Yellow Magic Orchestra (YMO) i 1978 sammen med Haruomi Hosono og Yukihiro Takahashi. Fra 1978 til 1984 utga bandet hele syv album, uten at dette la begrensninger på de kreative ambisjonene.

Albumet *Solid State Survivor* utgitt i 1979 er det som har fått størst anerkjennelse i etterkant. Albumet er et syntpop-mesterverk som var like mye forut for sin tid som det er fornøyelse å høre på. Låta «RYDEEN» er den mest skinnende syntbomben på skiven.

Glinsende, hyperfengende syntlinjer danser over pulserende trommerytmer for å skape en syntpop-våttdrøm. Låten har ingen kvaliteter som ikke strekker seg til perfektion. Yellow Magic Orchestra fortsetter å utgi musikk til 1984, men setter samarbeidet på pause samme år.

Tusen kniver og surrealistisk elektronikk

I mens YMO jobber med sitt selvtilererte album, etablerer Sakamoto seg som soloartist med debutalbumet sitt *Thousand Knives of Ryuichi Sakamoto*.

Like lekent og gøy som teknisk og komplisert, er *Thousand Knives* et surrealistisk progressiv-elektronisk mesterverk. *Thousand Knives* blir som et lerret der Sakamoto utforsker datidens elektroniske musikk *terra incognita*.

Albumet åpner med «THOUSAND KNIVES», en låt som er hodepinefremkallende dersom en prøver å forstå hvordan den ble laget i 1978. Like kaotisk som vakkert hopper syntbasser og perkusjon om hverandre og utsmykkes med vakre japanske melodier og to geniale gitarsoloer. Låta er over ni minutter med elektronisk magi.

Sakamoto viser også en kompetanse for låtskriving og klassiske komposisjoner på låter som «GRASS-HOPPERS», noe andre samtidige elektroniske musikere ikke kan måle seg med. Dette er et frempek mot artistens kunstneriske utvikling i senere perioder.

Thousand Knives er gjennomsyret av japanske melodier og syntstiliseringer. Dette gir preg av tradisjonelle japanske lydbilder og gjør albumet vesensforskjellig fra samtidens vestlige elektroniske musikk. Sakamotos debutalbum er noe helt for seg selv, og det har for så vidt også tidenes kuleste albumomslag.

En middelmådig film og et fenomenalt lydspor

I tillegg til Sakamotos solokarriere med diverse albumutgivelser blir blikket hans i 1983 rettet mot film. Dette året spiller han i Nagisa Ōshimas film *Merry Christmas, Mr. Lawrence* sammen med ingen ringere enn David Bowie og Toni Conti. I tillegg produserer han lydsporet.

Dette lydsporet er ett av de mest ikoniske og vakreste gjennom tidene. Fra elektronisk til ambient til klassisk er lydsporet en sonisk berg-og-dalbane. Høydepunkter består av blant annet «The Seed» sitt utmerkede og følelsesladde motiv og «Last Regrets» sin simple, men effektive stemningssetting.

Likevel er det tittellåten «Merry Christmas, Mr. Lawrence» som er det unektelige mesterverket på skiven. Perkussiv instrumentasjon danner et av de vakreste filmmotivene noen gang skrevet, og fintfølende strykere løfter låtens allerede følelsesladde stemning. Det er den soniske ekvivalenten til å si «hadet» til en man elsker eller av et minne om noen som er like søtt som det er vondt.

Nyere musikk

Til tross for Sakamotos svekkede helsetilstand og høyere alder stoppet han aldri å spille inn musikk. Moderne klassisk musikk, ambient og glitch har preget hans nyere lydbilde, blant annet i samarbeidet hans med Alvo Noto og Fennesz. Sakamotos album fra 2017 *Async* er et fascinerende ambientverk fra en kar som har laget musikk i hele 40 år.

I januar i år ga han ut albumet *12*. Dette er et tilbakeholdent og atmosfæreorientert verk bestående av detaljerte og vakre teksturer. Lydbildet varierer noe, fra elektroniske droner til pianostykker, men stemningene er gjennomgående dystre og melankolske. På flere låter kan man høre Sakamoto puste, et signal på at han fortsatt sto i det.

Hvil i fred

Det er vanskelig å overse Ryuichi Sakamotos og YMOs innflytelse på moderne musikk. Ved siden av Kraftverk blir de ofte henvist til som kilden av tekno og ambient-house. Fra Depeche Mode til The Orb til Mac DeMarco er innflytelsen vidstrakt.

Like fryktløs som intelligent, høykunstnerisk som leken og samtidsbevisst som fremtids-tenkende var Sakamoto en av de mest oppfinnsomme og begavede kunstnerne vi har hatt æren av å kjenne. Hvil i fred, Ryuichi Sakamoto.

Uanstrengt motivasjons- rapp for enhver hustler.

Larry June & The Alchemist –
The Great Escape

TEKST: Mats Fosdahl | FOTO: The Freeminded Records

Etter at **The Alchemist** samarbeidet med **Freddie Gibbs** i 2020 på *Alfredo*, har produsenten reetablert seg, og hans trommeløse nedtonede sound som regent i undergrunnshiphopens overflate. På *The Great Escape* påkaller California-rapperen Larry June den etterspurte produsenten for å lage et album som behager, men sjelden imponerer.

Albumet åpner med den nedtonede «Turkish Cotton», hvor Larry June skryter av sine biler og sin nyberømmelse over en luksuriøs hotellobbybeat. Tematikken videreføres på «Solid Plan». June spytter noen motiverende aforismer mens Action Bronson rapper noe frakoblet om kunstig intelligens samt refererer til Limp Bizkit. «Barragán Lighting» med Joey Bada\$\$

og Curren\$y er en seiersrunde for rapperne som ikke lenger er undergrunn.

The Alchemist og Larry Junes stiler er umiddelbart gjenkjennelige. På *The Great Escape* er det både en styrke og en brist. Sjelden viker låtene fra det dempede loopsentrerte lydbildet og June sin bestemte rappstil, og blir da etter den tiende låten noe repetitivt. I tillegg har ikke June den lyriske teften til å rettferdiggjøre 45 minutter med hustle-motivasjon. Albumet høres sjelden dårlig ut, men mister sin magi etter gjentatte repetisjoner.

Refrengene Larry June legger på skiven er gjennomgående unødvendige og krasjer ofte med den uan-

strengte instrumenteringen. Dette forekommer på låter som «Orange Village», «Ocean Sounds» og «89 Earthquakes», hvor jeg heller hadde tatt et ekstra vers.

På brorparten av låtene får June og The Alchemist hjelp fra en rekke ulike rappere, både kjente og ukjente. Vers fra Wiz Khalifa, Slum Village og Boldy James engasjerer og gir liv til et nokså repetitivt album. Spesielt Evidence leverer et vers av høy kvalitet på låten «Left No Evidence».

På *The Great Escape* får du akkurat det du forventer, men ikke mer. Uten ambisjoner om å overgå disse forventningene blir albumopplevelsen noe treg og forutsigbar i lengden.

Én vokalist mindre: **Black Country, New Road** går opp gamle veier og maner nye.

Black Country, New Road –
Live at Bush Hall

TEKST: Simen Almaas | FOTO: Ninja Tune

Det er gått litt over ett år siden Isaac Wood meldte sin avskjed fra Black Country, New Road (BCNR). Fra enorm suksess til å plutselig stå uten frontvokalist var bandets fallhøyde stor. *Live at Bush Hall* inviterer oss med på en intim og konseptuell konsert der BCNR beviser at de fortsatt er verdt å lytte til.

Premisset for konserten er angivelig et skoleball, men rammene er ellers nokså uklare. Likevel gir dette konserten en barnlig glede, som om dette er et nytt og spennende kapittel i karrieren deres som vi får være med på å feire.

Til å være et band preget av angstfull tematikk virker motgang å prelle av BCNR som klimaspørsmål preller av en stortingsrepresentant; tross omstendighetene har bandet imponerende nok stablet sammen et helt repertoar med flunkende ny musikk på kun et år.

Skiven er på sitt beste når BCNR makter å rive seg vekk fra sentimentaliteten, som i lystige «Across the Pond». Albumet har likevel noen festbremsere hvor jeg tar meg selv i å bli noe pinlig berørt. For selv om refrenget i «Up Song», «look at what we did together, BCNR friends forever», er fengende (kan strekke meg til smått sjarmerende), blir det en smule påtatt fra et band som kun har gitt ut to studioalbum.

Selv uten tidligere frontmann Wood låter *Live at Bush Hall* umiskjennelig ut som opprinnelige BCNR. Vokalogistikken er finurlig løst ved at samtlige i bandet veksler på å synge, noe som funker overraskende bra. Det er kanskje et slag i magen at Wood ikke er med lenger, men det gir blant annet bassist Tyler Hyde plass til å skinne.

***Live at Bush Hall* kjemper stadig** for ikke å havne i skyggen av tidligere suksess. Likevel er det flere stunder BCNR skinner, tross Woods fravær. Etter albumets siste halvdel lurer jeg til og med på om dette taktskiftet kanskje kan ha vært en aldri så liten velsignelse i forkledning – det får tiden vise.

Illsint pønkr rock du kan nyte fra din egen komfor- table sofa.

Brutal Kuk – En Dag Mindre Igjen

TEKST: Even Kaushik | FOTO: Brutal Kuk

Siden år 2000 har trondheimsbandet Brutal Kuk spilt hardcore/pønkr i en slik hastighet at til og med den mest slitne krigeren på Buran blir kvikk. Seks år etter deres forrige album, 2016, er det ingenting som tyder på at energinivået har blitt noe lavere. *En Dag Mindre Igjen* består av ti låter over 25 korte minutter, der hver låt er et gigantisk «faen ta deg» til alt det ødeleggende vi finner i verden. Det er helt nydelig.

Hver låt omhandler hvert sitt tema, og vokalist Jørgen Nøviks grufulle stemme er i perfekt samspill med de kritiske tekstene. Her skjelles alt fra Nav til Russland ut, og den illsinte trønderdialekta fører til at man ikke kan gjøre annet enn å bare holde kjef og følge med.

Selv om det er tekstene som setter stemningen for hver låt, skal det også gis stor skryt til det instrumentale. Tromme- og gitarspillet er kjappere enn Usain Bolt og får kroppen til å riste mer enn i elektroshokkbehandling. Dette er spesielt merkbart på åpningslåten som deler navn med albumet, hvilket gir en knallstart på et like godt album.

Det er et tydelig sinne i Brutal Kuks tekster. Dette sinnet er ikke et sinne som en sivil person frykter på et utested lørdag klokka 01:00, men et sinne som er rettet mot det Brutal Kuk anser som urettferdige og kyniske institusjoner nasjonalt og internasjonalt.

Religion, politiet og Frp beskrives som menneskelige murer, Afghanistan blir på kynisk vis beskrevet som en «talibanrepublikk» etter USAs invasjon, og kapitalister som tjener penger på ødeleggelse av naturen, blir satt i søkelyset. Selv om dette absolutt har blitt sunget om i pønkrrocken før, betyr ikke det at temaene har blitt noe mindre viktige. Brutal Kuk fortsetter en illsint kamp mot urettferdigheten og kommer seirende ut på *En Dag Mindre Igjen*.

Dette er ikke et album der du velger deg ut én eller to låter å lytte til mens du venter på bussen. Dette er et album der du hører på alt fra start til slutt, og ender opp provosert og rasende.

Duoen spiller hverandre gode og lager én av deres beste plater hittil.

JPEGMAFIA, Danny Brown – SCARING THE HOES

TEKST: Andreas Johnsen | FOTO: PEGGY, AWAL Recordings America

SCARING THE HOES er et samarbeidsprosjekt mellom to kjente skikkelser innen eksperimentell hiphop. Duoens har ikke lagt skjul på at de har latt seg inspirere av internettkultur og diskuterte blant annet dette i en episode av Danny Browns podcast. Albumtittelen er et spill på tilhengerskaren duoens har bygd opp gjennom årene, noe som også nevnes.

Gjennom 36 minutter utsettes man for samples og lyder man aldri trodde man skulle høre. Det er vanskelig å forutsi i hvilken retning albumet er på vei når det virker som om instrumentalen forandres hvert halvminutt. Dette gjør derfor albumet veldig spennende å lytte til.

SCARING THE HOES starter med «Lean Beef Patty» som ble gitt ut i forkant av albumet. Låten setter raskt tonen for albumet og bruker en sample av Diddys «I Need a Girl (Pt. 2)» i dobbel hastighet. Beaten er kaotisk, men det er fortsatt mulig å finne struktur, noe som også er gjennomgående for albumet i sin helhet. Duoens eksperimentelle tilnærming understrekes når JPEGMAFIA sier: «What kind of rapping is this? The kind that make rap n***as pissed».

Tittellåten «SCARING THE HOES» lever opp til navnet og er definitivt albumets mest eksperimentelle låt. Instrumentalen består av samplet klaping fra Dirty Beaches, og dette gjør at låta fremstår veldig lite aux-vennlig.

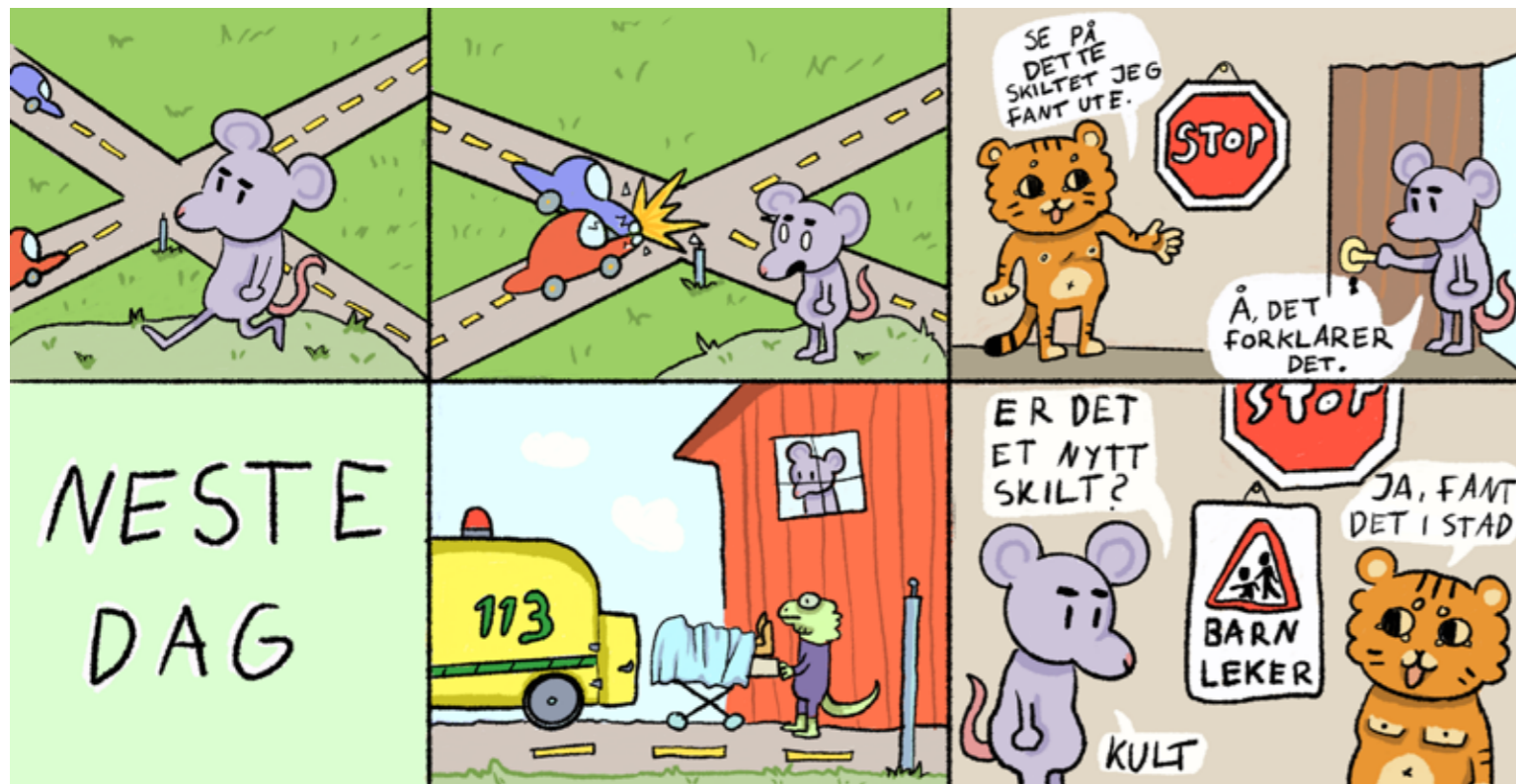
På «God Loves You» brukes en kor-sample for å skape en engleaktig stemning, mens duoens samtidig tar i bruk religiøse ord og tematikker for å rappe om ureligiøse ting. Mot slutten av låten kommer albumets største uforutsette øyeblikk når instrumentalen plutselig byttes ut med «BabyWipe» av Ski Mask The Slump God i omtrent to sekunder. Noen vil nok kalle dette en genistrek.

Gjennom albumets 14 spor skjer det utrolig mye, men duoens klarer likevel å skape en struktur i et album som kunne blitt veldig kaotisk. SCARING THE HOES er definitivt et album som må lyttes til flere ganger for at man skal få med seg alt som blir gjort. Heldigvis er ikke dette et album som gjør vondt å starte på nytt, kanskje med unntak av tittellåten.

STRIPE

ILLUSTRASJON: Tallak Lie

NESTE
DAG

TEKST OG ILLUSTRASJON: Victoria Lillejord Stenshagen

KVISS

KVISSMESTER: Kristoffer Hedman og Bendik Brodshaug
Spørsmål og kommentarer kan sendes til kviss@studentmediene.no

- Hvilken sang vant Melodi Grand Prix junior i 2005? Og hvem sang den?
- Hva heter forbundskansleren i Tyskland?
- Hva er ortoreksi?
- Abata Fetel, Moltke og Philip er ulike sorter av hvilkenfrukt?
- Hvor mange strofer av «Ja, vi elsker dette landet» pleier å bli sunget 17. mai?
- I hvilken periode er konteeksamen over sommeren i 2023?
- Hva er øvre alkoholprosentnivå det er lov å selge i dagligvarebutikker i Norge?
- Michelle Rodriguez, Justice Smith og Hugh Grant er skuespillere i filmatiseringen av hvilket rollespill?
- Hvilket MTV-program gikk ut på å oppgradere biler og overraske eieren?
- Hva ble Sukkerhuset opprinnelig brukt til?
- Hvilket teaterstykke har SIT premiere på 22. april?
- I hvilken film fra 2022 spiller Ine Marie Willman, Kristoffer Joner og Pål Sverre Hagen?
- Hva var det Øst-Preussiske navnet på den nå russiske byen Kaliningrad?
- Hvem var de romerske augurene?
- Når ble Chat GPT 4 lansert?
- Når er den internasjonale finalen i Eurovision Song Contest i år?
- Hvilke twistbiter har vært med helt siden den ble lansert i 1958?
- Hvilke lag skulle spille den koronautsatte serieåpningen av Eliteserien 10. april?
- Hvilke sang av sjangeren eurodance er med i Netflix-fenomenet *Cunk on Earth*?
- Hvilket dyr møter du på i skogen dersom du ser en alces alces?

1) «Sommer og skolefri» med Malin Reitan, 2) Olaf Scholz, 3) Usunn besettelse av å spise sunt, 4) Pære, 5) Tre, den første strofen og de to siste, 6) 7. til 19. august, 7) 4,7 volumprosent alkohol, 8) Dungeons and Dragons (D&D), 9) Pimp My Ride, 10) Produksjon og raffinering av sukker, 11) Småborgerbyllup av Bertol Brecht, 12) Krigssjelleren, 13) Kongsgåsbjerg, 14) Romersk presteskap med oppgaver som å tyde guds tegn og og definere religiøse rom, 15) 14. mars 2023, 16) Lørdag den 13. mai, 17) Cocos og lakris, 18) Strømsgodset og Lillestrøm, 19) «Pump up the jam» av Technotronics, 20) En elg.

Hvilken sommerdrikk er du?

ILLUSTRASJON: Vilde Roland

0-5 poeng:

Energiløil: Om du trenger mer koffein eller promille før eksamen, er dette drikken for deg. Med den manglende kvisskunnskapen kan ikke en øl på Sluppen skade.

6-11 poeng:

Corona Sunrise: Nå er det på tide at Corona får tilbake navnet sitt. Lever eksamen, popp pilsen og smell oppi en limebåt. Får du E, er du med, som de sier, så det er lov.

12-17 poeng:

Limonade: En god klassiker slår aldri feil. Sleng deg i hengekøyen med et stort glass limonade og kos deg. Og husk: Har du øl i limonaden, så heter det en radler.

18-20 poeng:

Capri-Sonne: Tidens beste. Det finnes ikke bedre. Enten du er 2 eller 20 – alle elsker Capri-Sonne.

Spitposten

SPIT, FRA MGP JR: DET DU VIL HA - NOREGS MEST RESPEKTABLE PRESSE

SPITPOSTEN REGISTRERER

...at Magnus har kjøpt sex
 ...at jeg tar mine nyheter fra Spitposten
 ...at heller det enn Fittoblekka
 ...at de tror siste nytt er ChatGPT
 ...at de henger like lite med på utviklinga som bestefar
 ...at og han er dau
 ...at "ikke et sete var tørt"
 ...at har ikke vi hørt det før?
 ...at fra et guttekor?
 ...at for én gangs skyld var det faktisk sant
 ...at Snau på gulvet
 ...at Snaustanga
 ...at Snaupenis
 ...at Snaupupper
 ...at 69???
 ...at nais.
 ...atmen erotiske eventyr!
 ...at melodienes pris: gratis
 ...at melodienes pris: navn
 ...at SIT selger personoppløsninger til tredjepart????
 ...at vil vise at det går an å klare seg uten Equihor
 ...at Festmøte: Una på NSOs landsmøte
 ...at Festmøte: Una er borte, time to get sexxy
 ...at Aryan for 666 kroner
 ...at fem hatter
 ...at søtt at dere prøver
 ...at @spitposten på Twitter
 ...at og Instagram
 ...at og OnlyFans
 ...at Styret trodde det endelig skulle bli studentboligpolitikk nasjonalt
 ...at men Norsk studentorganisasjon jobber allerede med det
 ...at men hvem fikk vel med seg det landsmøtet uansett
 ...at ikke Fittoblekka
 ...at slått av Tassen, gitt
 ...at studenter, vi har fått ny nasjonal talsperson
 ...at mer valggesong!
 ...at vEIFErDsTInGet!!!!!!???
 ...at hva faen er det?
 ...at bare gamle travere
 ...at men du kan sitte og synse rundt bordet, da
 ...at de har litt mindre penger nå som NSO skal få mer
 ...at to kroner her og to kroner der

SNAUSTRINDA- OG STYREKONFLIKTEN:

- Dei skjønar ikkje kva dei har gjort

Frontane er steile mellom Snaustrinda og Styret etter tillitsbrotet. Vi kan avsløre ei mistillitsak i emning.

TEKST: NJOLINE KREGL. FOTO: FOTO.SAMFUNDET.NO

Samfundetleiarer er kåra til miss Tillit, men skal vi tru snauarane, kan det hende ho ikkje kan smykke seg med den tittelen særleg mykje lenger. Kjeldene, eller kalenderen på samfundet.no, vil nemleg ha det til at Styret gjekk for eit festmøte med same tema som Snaustrinda sin konsert berre to dagar tidlegare.

- Vi tykte det var ein god idé og meiner det er for dumt at ein må betale for å sjå nokon spele på sex. Det er for gale. På festmøtet får ein ei betre førstilling – og det heilt gratis, fortel leiar Une Ondsrud ved Samfundet.

- VI GJORDE DET FYRST

«Toralf» er snauar. Vi har vald å late han vere anonym for å verne om livet hans.

- Eg er redd kvar gong eg går heimefrå for at

Styret skal finne ut kor eg bur og terrorisere meg her heime, seier han.

Toralf har paranoia i blikket, sveitteperler i panna og knea ristar som ein sykkel på veg over ei ferist. Dette går inn på han.

- Det heile starta med at vi forsøkte å seie frå på ein fin måte om at vi fekk ei kjensle av at dei som O store allmechtige Styre ville forsøke å skvise ut ein liten kunstnarisk gjeng, fortel han.

Vidare greier han ut om korleis Ondsrud har terrorisert dei på telefon, e-post og Tiktok. Ho hevdar nemleg at Styret hadde idéen fyrst, sjølv om kalenderen fortel ei anna historie.

- Vi gjorde det fyrst, enkelt og greitt, svarar Toralf om Ondsrud sin påstand.

Han forklarar vidare at det er fleire likskapar

enn berre temaet.

- Dei har vald same lokale, same veke og mykje av det same publikumet og ikkje minst var det eine kunstnariske innslaget som henta rett ut frå konserten vår.

KJENNER SEG IKKJE ATT I KRITIKKEN

Sjølv meiner Ondsrud at ringinga, e-postane og Tiktok-harseleringa berre er på sin plass.

- Det er slik vi unge gjer det. Ikkje kjenner eg meg att i kritikken elles heller. Vi vil jo ikkje skvise dei ut, hevdar ho.

Ho skjønar heller ikkje at det kan kjennast slik, men fortel at dei berre ynskjer full kontroll over alt som kan vere det minste politisk på Huset, og sex er politikk.

- So er det noko med at når vi i Styret har so lite kreativitet som vi har, so må vi jo hente dei gode idéane ein stad.

Ondsrud legg til at spelemannslaget eigentleg berre bør vere glade for at dei faktisk kan vere til glede og nytte, til ei forandring.

- Dei skjønar ikkje kva dei har gjort. Utan billettengane frå dei som heller gjekk på festmøtet, er det ikkje sikkert vi kan eksistere stort lenger. Difor tyr vi til mistillit, seier Toralf.

Ondsrud vil ikkje høyre på dette.

- Nei, no må dei faktisk slutte. Det er berre sunt med konkurranse på marknaden. Greier dei ikkje å overleve det, so burde dei kanskje ikkje ha livets rett, seier ho.

So innser ho at ho nettopp sa dette til oss. Den einaste frie pressa. Det svartnar i auga hennar, og underteikna legg på spring for ikkje å verte endå eit offer for vreida hennar.

FOTO: FOTO. SAMFUNDET.NO

Utgåvas dyr: Snaupikk
 Vakt deg for belgen! Du finn han i lyngen eller i høge tre. Spel på dei rette strengane, so tek han deg nok. Men ver varsam – han er nokså lur.

Og jeg bare "se, den er SÅ svær"

FOTO: FOTO. SAMFUNDET.NO

Men hun bare:

FOTO: FOTO. SAMFUNDET.NO

FOTO: FOTO. SAMFUNDET.NO

DRUKNER: Samfundets grønne profil er på vei til havets bunn.
 FOTO: foto.samfundet.no

RADIO REVOLT

**DIN STUDENTRADIO
I TRONDHEIM.**

Lytt på FM, som podcast
eller på radiorevolt.no